

**REGULAMENT (EC) Nr. 562/2006 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI din 15 martie 2006**

privind

**crearea unui Cod Comunitar asupra regulilor ce stau la baza liberei circulații a persoanelor
peste frontiere (Codul Frontierelor Schengen)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

Luând în considerare Tratatul de creare a Comunității Europene și în special articolele 62(1) și (2)(a) ale acestuia,

Luând în considerare propunerea Comisiei,

Acționând în conformitate cu procedura explicată în articolul 251 al Tratatului¹,

Având în vedere că:

(1) Adoptarea de măsuri în conformitate cu articolul 62(1) din Tratat în vederea asigurării eliminării oricăror controale a persoanelor care trec frontierele interne face parte din obiectivul Uniunii de a stabili un spațiu fără frontiere interne în care libera circulație a persoanelor este asigurată, așa cum este stipulat în articolul 14 al Tratatului.

(2) În conformitate cu articolul 61 al Tratatului, crearea unui spațiu în care persoanele pot circula liber va fi dublată de alte măsuri. Politica comună privind trecerea frontierelor externe, așa cum este stipulat în articolul 62(2) al Tratatului, este o astfel de măsură.

(3) Adoptarea de măsuri comune privind trecerea frontierelor externe de către persoane și controlul la frontieră frontierele externe ar trebui să reflecte acquis-ul Schengen încorporat în cadrul Uniunii Europene și în special, prevederile relevante ale Convenției de implementare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre Guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republica Federală Germania și Republica Franceză asupra eliminării graduale a controalelor la frontierele lor comune² și Manualul Comun³.

¹ Opinia Parlamentului European din 23 iunie 2005 (încă nepublicată în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 februarie 2006

² JO L 239, 22.9.2000, p. 19. Convenția așa cum a fost modificată ultima dată de Regulamentul (EC) 1160/2005 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 22.7.2005, p. 18).

³ JO C 313, 16.12.2002, p. 97. Manualul Comun așa cum a fost amendat ultima dată de Regulamentul Consiliului (EC) Nr 2133/2004 (JO L 369, 16.12.2004, p. 5).

(4) În ceea ce privește controlul la frontierele externe, crearea unui „corp comun” de legislație, în special prin consolidarea și dezvoltarea acquis-ului, este una din componentele fundamentale ale politicii comune privind managementul frontierelor externe, așa cum a fost definită în Comunicatul Comisiei din 7 mai 2002 „Spre un management integrat al frontierelor externe al Statelor Membre ale Uniunii Europene”. Acest obiectiv a fost inclus în „Planul pentru managementul frontierelor externe ale statelor membre ale Uniunii Europene”, aprobat de Consiliu la 13 iunie 2002 și avizat de Consiliul European de la Sevilla din 21 și 22 iunie 2002 și de Consiliul European de la Salonic din 19 și 20 iunie 2003.

(5) Definirea unor reguli comune privind circulația persoanelor peste frontiere nu aduce în discuție și nici nu afectează drepturile la liberă circulație de care se bucură cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, cetățenii statelor terțe și membrii familiilor acestora care, pe baza unor acorduri între Comunitate și statele sale membre, pe de o parte și acele state terțe se bucură de drepturi de liberă circulație echivalente cu acelea ale cetățenilor Uniunii, pe de altă parte.

(6) Controlul frontierelor este în interesul nu numai al statelor membre la ale căror frontiere externe se efectuează, dar și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele interne. Controlul la frontieră ar trebui să contribuie la combaterea migrației ilegale și a traficului de ființe umane și să prevină orice amenințare la adresa securității interne a statelor membre, a politicii publice, sănătății publice și a relațiilor internaționale.

(7) Controalele la frontieră ar trebui să se desfășoare astfel încât să fie respectată în totalitate demnitatea umană. Controlul la frontieră ar trebui să fie efectuat într-o manieră profesionistă și de respect și să fie proporțional cu obiectivele propuse.

(8) Controlul la frontieră presupune nu numai controlul persoanelor la punctele de trecere a frontierei și supraveghere între aceste puncte de trecere a frontierei, ci și o analiză a riscurilor la adresa securității interne și o analiză a amenințărilor care pot afecta securitatea frontierelor externe. De aceea, este necesar să se specifice condițiile, criteriile și regulile detaliate care guvernează controalele la punctele de trecere a frontierei și supravegherea.

(9) Ar trebui elaborate prevederi pentru relaxarea controalelor la frontierele externe în eventualitatea unor circumstanțe excepționale și neprevăzute pentru a evita timpul de așteptare prea mare la punctele de trecere a frontierei. Ștampilarea sistematică a documentelor ale cetățenilor statelor terțe rămâne o obligație în eventualitatea relaxării controalelor la frontieră. Ștampilarea face posibilă stabilirea, cu certitudine, a datei la care și locul pe unde a fost trecută frontiera, fără a stabili în toate cazurile că au fost efectuate toate măsurile de control solicitate al documentelor de călătorie.

(10) Pentru a reduce timpul de așteptare a persoanelor care se bucură de dreptul comunitar de liberă circulație, ar trebui asigurate culoare separate indicate prin semne uniforme în toate statele membre, acolo unde circumstanțele o permit, la punctele de trecere a frontierei. Linii separate ar trebui asigurate în aeroporturile internaționale. Acolo unde se consideră a fi necesar și dacă circumstanțele locale o permit, statele membre ar trebui să ia în considerare amenajarea de linii separate la punctele de trecere a frontierei pe apă și pe uscat.

(11) Statele membre ar trebui să se asigure că procedurile de control la frontierele externe nu constituie un obstacol major pentru comerț și schimbul social și cultural. În acest scop, statele ar trebui să aloce un număr suficient de personal și resurse.

(12) Statele membre ar trebui să desemneze serviciul sau serviciile naționale responsabile de sarcina controlului la frontieră în conformitate cu legislațiile lor naționale. Acolo unde sunt responsabile mai multe servicii în același stat membru, ar trebui să existe o cooperare strânsă și constantă între acestea.

(13) Cooperarea operațională și asistența între statele membre referitoare la controlul la frontieră ar trebui să fie gestionată și coordonată de Agenția Europeană pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale Statelor Membre, înființată prin Regulamentul (EC) nr. 2007/2004⁴.

(14) Acest Regulament nu aduce atingere controalelor efectuate sub autoritatea generală a poliției și controalelor de securitate asupra persoanelor, identice cu cele efectuate pentru zboruri interne, nici posibilității ca statele membre să efectueze controale excepționale asupra bagajelor în conformitate cu Regulamentul Consiliului (EEC) nr. 3925/91 din 19 decembrie 1991 privind eliminarea controalelor și formalităților aplicabile bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care călătoresc cu un zbor intra-comunitar și asupra bagajelor persoanelor care efectuează o călătorie pe mare în interiorul Comunității⁵ și nici legislației naționale privind obligația de a deține documentele de călătorie sau documente de identitate sau cerințelor ca persoanele să notifice autoritățile privind prezența lor pe teritoriul statului membru în cauză.

(15) Statele membre ar trebui de asemenea să aibă posibilitatea de a reintroduce temporar controlul la frontierele interne în eventualitatea unei amenințări grave la adresa politicii lor publice sau la adresa securității interne. Condițiile și procedurile pentru realizarea acestui lucru ar trebui detaliate astfel încât să se garanteze că aceste măsuri sunt excepționale și că principiul

⁴ Regulamentul Consiliului (EC) Nr 2007/2004 din 26 octombrie 2004 privind înființarea unei Agenții Europene pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

⁵ JO L 374, 31.12.1991, p. 4. Regulamentul așa cum a fost modificat ultima dată de Regulamentul (EC) Nr 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (EC) (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

proportionalității este respectat. Scopul și durata oricărei reintroduceri temporare a controalelor la frontierele interne ar trebui să fie restricționată la durata minimă necesară pentru a face față acelei amenințări.

(16) Într-un spațiu în care persoanele pot circula liber, reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui să fie o excepție. Controlul la frontieră nu ar trebui să se efectueze sau să impună formalități doar pentru că se trece o frontieră de acest tip.

(17) Ar trebui să se prevadă o procedură care să permită Comisiei să adapteze anumite reguli practice detaliate referitoare la controlul la frontieră. În aceste cazuri, măsurile necesare implementării acestui Regulament ar trebui adoptate ca urmare a Deciziei Consiliului 1999/468/EC din 28 iunie 1999 care explică procedurile pentru exercițiul puterilor de implementare conferite Comisiei⁶.

(18) De asemenea, ar trebui să se prevadă o procedură care să permită statelor membre să notifice Comisia în legătură cu schimbările altor reguli practice detaliate referitoare la controlul la frontieră.

(19) Întrucât obiectivul acestui Regulament, respectiv crearea unor reguli aplicabile circulației persoanelor peste frontiere nu poate fi atins în totalitate de statele membre individual și poate fi atins mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, așa cum este acesta explicat în articolul 5 al Tratatului. În conformitate cu principiul proporționalității, așa cum este el explicat în acel articol, acest Regulament nu se referă la alte chestiuni decât la cele necesare atingerii acestui obiectiv.

(20) Acest Regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special de Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene. El va fi aplicat în conformitate cu obligațiile statelor membre în ceea ce privește protecția internațională și principiul non-refoulement.

(21) Prin derogare de la articolul 299 al Tratatului, singurele teritorii ale Franței și Olandei unde se aplică acest Regulament se află în Europa. Nu aduce atingere regulilor specifice din Ceuta și Melilla, așa cum au fost definite în Acordul privind aderarea Regatului Spaniei la Convenția de implementare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985⁷.

(22) În conformitate cu articolele 1 și 2 ale Protocolului privind poziția Danemarcei anexat Tratatului asupra Uniunii Europene și Tratatului instituind Comunitatea Europeană, Danemarca nu ia parte la adoptarea acestui Regulament și nu este ținută de acest regulament și nici nu i se aplică. Dat fiind faptul că acest Regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, în conformitate cu prevederile Titlului IV din Partea a treia a Tratatului instituind Comunitatea Europeană, Danemarca

⁶ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁷ JO L 239, 22.9.2000, p. 69.

ar trebui, conform articolului 5 din sus menționatul Protocol, să decidă în termen de 6 luni de la data adoptării acestui Regulament dacă îl va implementa în legislația sa națională sau nu.

(23) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, acest Regulament constituie o dezvoltare a prevederilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea celei de-a doua la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁸ care se referă la domeniul menționat în articolul 1, punctul A al Deciziei Consiliului 1999/437/EC din 17 mai 1999⁹ privind anumite aranjamente pentru aplicarea aceluși Acord.

(24) Trebuie realizat un aranjament pentru a permite reprezentanților Islandei și Norvegiei să se asocieze la activitatea comitetelor care asistă Comisia în exercițiul puterilor sale de implementare. Un asemenea aranjament a fost luat în considerare în Schimbul de Scrisori dintre Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind comitetele care asistă Comisia Europeană în exercițiul puterilor sale executive¹⁰, anexat la acordul sus menționat.

(25) În ceea ce privește Elveția, acest Regulament constituie o dezvoltare a prevederilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen care se referă la domeniul menționat în articolul 1, punctul A al Deciziei 1999/437/EC interpretat în corelare cu articolul 4 (1) al Deciziilor Consiliului 2004/849/EC¹¹ și 2004/860/EC¹².

(26) Trebuie realizat un aranjament pentru a permite reprezentanților Elveției să fie asociați la activitatea comitetelor care asistă Comisia în exercițiul puterilor sale de implementare. Un asemenea aranjament a fost luat în considerare în Schimbul de Scrisori dintre Comunitate și Elveția, anexat la acordul sus menționat.

(27) Acest Regulament constituie o dezvoltare a prevederilor acquis-ului Schengen la care Marea Britanie nu este parte, în conformitate cu Decizia Consiliului 2000/365/EC din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a lua parte la unele prevederi ale

⁸ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁹ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

¹⁰ JO L 176, 10.7.1999, p. 53.

¹¹ Decizia Consiliului 2004/849/EC din 25 octombrie 2004 privind semnarea, pentru Uniunea Europeană și privind aplicarea provizorie a anumitor prevederi ale Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 368, 15.12.2004, p. 26).

¹² Decizia Consiliului 2004/860/EC din 25 octombrie 2004 privind semnarea, pentru Comunitatea Europeană și privind aplicarea provizorie a unor prevederi ale Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 370, 17.12.2004, p. 78).

acquis-ului Schengen.¹³ Marea Britanie în consecință nu ia parte la adoptarea acestuia, nu este ținută de acesta și nu îi este aplicabil.

(28) Acest Regulament constituie o dezvoltare a prevederilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu este parte, în conformitate cu Decizia Consiliului 2002/192/EC din 28 februarie 2002 privind cererea Irlandei de a lua parte la unele prevederi ale acquis-ului Schengen¹⁴. Ca urmare, Irlanda nu ia parte la adoptarea sa, nu este ținută de acest Regulament și nu îi este aplicabil.

(29) În acest Regulament, prima frază a articolului 1, articolul 5(4)(a), Titlul III și prevederile Titlului II și anexele acestora referitoare la Sistemul de Informații Schengen (SIS) constituie prevederi care se adaugă acquis-ului Schengen sau legate de acesta în sensul articolului 3(2) al Actului de Aderare,

AU ADOPTAT ACEST REGULAMENT:

TITLUL I PREVEDERI GENERALE

Articolul 1

Obiect și principii

Acest Regulament prevede absența controalelor la frontieră pentru persoanele care trec frontierele interne dintre statele membre ale Uniunii Europene.

Stabilește reguli ce stau la baza controlului la frontieră pentru persoanele care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene.

Articolul 2

Definiții

Pentru scopurile acestui Regulament, se vor aplica următoarele definiții:

- 1) "**frontiere interne**" înseamnă:
 - (a) frontierele terestre comune, inclusiv frontierele fluviale și lacuri ale statelor membre;
 - (b) aeroporturile statelor membre pentru zboruri interne;

¹³ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

¹⁴ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

- (c) porturile maritime, fluviale și lacuri ale statelor membre pentru legături regulate cu ferryboat-ul;
- 2) "**frontiere externe**" înseamnă frontierele terestre ale statelor membre, inclusiv frontiere fluviale și lacuri, frontiere maritime și aeroporturi, porturi fluviale, maritime și pe lacuri, cu condiția ca acestea să nu fie frontiere interne;
- 3) "**zbor intern**" înseamnă orice zbor exclusiv spre sau dinspre teritoriul statelor membre și care nu aterizează pe teritoriul unui stat terț;
- 4) "**legături regulate cu ferryboat-ul**" înseamnă orice legătură cu ferryboat-ul între aceleași două sau mai multe porturi situate pe teritoriul statelor membre, fără a ajunge în alte porturi din afara teritoriului statelor membre și care constă în transportul pasagerilor și vehiculelor potrivit unui program publicat;
- 5) "**persoane care se bucură de dreptul comunitar de liberă circulație**" înseamnă:
- (a) cetățenii Uniunii în sensul articolului 17(1) al Tratatului și cetățeni ai unui stat terț care sunt membri ai familiei unui cetățean al Uniunii care își exercită dreptul său la liberă circulație căruia i se aplică Directiva 2004/38/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul cetățenilor Uniunii și al membrilor familiei lor să circule liber și să se stabilească liber pe teritoriul statelor membre¹⁵,
- (b) cetățeni ai unui stat terț și membrii familiei sale, indiferent de naționalitate, care, în conformitate cu acordurile dintre Comunitate și statele sale membre, pe de o parte și acele state terțe, pe de altă parte, se bucură de dreptul de liberă circulație echivalente cu acela al cetățenilor Uniunii;
- 6) "**cetățean al unui stat terț**" înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17(1) al Tratatului și la care nu se face referire la punctul 5 al acestui articol;
- 7) "**persoane pentru care a fost emisă o alertă în scopul refuzului intrării**" înseamnă orice cetățean al unui stat terț pentru care a fost emisă o alertă în Sistemul Informatic Schengen ("SIS") în conformitate cu și în scopurile explicate în articolul 96 al Convenției Schengen;
- 8) "**punct de trecere a frontierei**" înseamnă orice punct de trecere a frontierei autorizat de autoritățile competente pentru trecerea frontierelor externe;
- 9) "**controlul frontierelor**" înseamnă activitatea desfășurată la o frontieră, în conformitate cu și în scopurile acestui Regulament, ca răspuns, în exclusivitate, la o intenție de a trece sau

la un act de trecere a acelei frontiere, indiferent de orice alte considerente, care constă în controalele trecerii frontierei și supravegherea frontierei;

- 10) "**controlul trecerii frontierei**" înseamnă controale efectuate la punctele de trecere a frontierei pentru a garanta că persoanele, inclusiv mijloacele lor de transport și obiectele pe care le posedă pot fi autorizate să intre pe teritoriul statelor membre sau pot fi autorizate să le părăsească;
- 11) "**supravegherea frontierei**" înseamnă supravegherea frontierelor între punctele de trecere a frontierei și supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara orarului de funcționare, pentru a preveni ca persoanele să evite controalele trecerii frontierei;
- 12) "**controlul în linia a doua**" înseamnă un control suplimentar care poate fi efectuat într-o locație specială departe de locul unde sunt controlate toate persoanele (prima linie);
- 13) "**polițist de frontieră**" înseamnă orice funcționar public desemnat, în conformitate cu legislația națională, la un punct de trecere a frontierei sau de-a lungul frontierei sau în imediata vecinătate a acelei frontiere care, în conformitate cu acest Regulament și legislația națională, are sarcini de control al trecerii frontierei;
- 14) "**transportator**" înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei profesie este de a transporta persoane;
- 15) "**permis de rezidență**" înseamnă:
 - (a) toate permisele de rezidență emise de statele membre în conformitate cu formatul comun menționat de Regulamentul Consiliului (EC) Nr 1030/2002 din 13 iunie 2002 care detaliază formatul uniform pentru permisele de rezidență ale cetățenilor statelor terțe¹⁶;
 - (b) toate celelalte documente emise de un stat membru către cetățeni ai unui stat terț care autorizează o ședere sau o re-intrare pe teritoriul său, cu excepția permiselor temporare emise ca urmare a examinării primei cereri de permis de rezidență, așa cum a fost menționat la punctul (a) sau cererii de azil;
- 16) "**vas de croazieră**" înseamnă un vas care parcurge un itinerariu dat în conformitate cu un program prestabilit, care include un program de activități turistice în diverse porturi și care în mod normal, nu ia nici pasageri la bord și nici nu permite debarcarea pasagerilor în timpul călătoriei;

- 17) "**navigație de agrement**" înseamnă folosirea bărcilor de agrement pentru practicarea sportului sau în scopuri turistice;
- 18) "**pescuit de coastă**" înseamnă pescuitul efectuat cu ajutorul vaselor care se întorc zilnic sau în termen de 36 de ore într-un port situat pe teritoriul unui stat membru fără a ajunge la un port situat într-un stat terț;
- 19) "**amenințare la adresa sănătății publice**" înseamnă orice afecțiune cu potențial epidemic așa cum este definită de Regulamentele Internaționale de Sănătate ale Organizației Mondiale a Sănătății și alte boli infecțioase sau boli contagioase parazitare dacă fac obiectul prevederilor de protecție care se aplică cetățenilor din statele membre.

Articolul 3

Scopul

Acest Regulament se va aplica oricărei persoane care trece frontiera internă sau externă a statelor membre, fără a afecta:

- (a) drepturile persoanei care se bucură de dreptul comunitar de liberă circulație;
- (b) drepturile refugiaților și persoanelor care solicită protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul non-refoulement.

TITLUL II

FRONTIERELE EXTERNE

Capitolul I

Trecerea frontierelor externe și condiții de intrare

Articolul 4

Trecerea frontierelor externe

1. Frontierele externe pot fi trecute doar prin punctele de trecere a frontierei și în intervalul de timp în care acestea sunt deschise. Intervalul de timp în care acestea sunt deschise trebuie indicat clar la punctele de trecere a frontierei care nu sunt deschise 24 de ore.

Statele Membre vor notifica Comisiei lista punctelor de trecere a frontierei, conform prevederilor articolului 34.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pot fi permise excepții de la obligația de a trece frontierele externe doar prin punctele de trecere a frontierei și doar în intervalul de timp când sunt deschise, în următoarele cazuri:

- (a) în cazul navigației de agrement sau în cazul pescuitului de coastă;
 - (b) în cazul marinarilor care coboară pe țărm pentru a staționa în zona portului în care sunt ancorate ambarcațiunile acestora, sau în localitățile adiacente;
 - (c) pentru persoane sau grupuri de persoane, în cazul în care există o cerere de natură deosebită și sunt în posesia permiselor cerute de legea națională și nu există nici un conflict cu interese legate de ordinea publică și cu securitatea internă a statelor membre;
 - (d) pentru persoane sau grupuri de persoane în cazul unor situații de urgență neprevăzute.
3. Fără să aducă atingere excepțiilor prevăzute în paragraful 2 sau obligațiilor internaționale de protecție, statele membre vor introduce pedepse, în concordanță cu legislația națională, pentru trecerea neautorizată a frontierelor externe prin alte locuri decât punctele de trecere a frontierelor sau în afara intervalului de timp stabilit. Aceste pedepse vor fi eficace, proporționale și disuasive.

Articolul 5

Condiții de intrare pentru cetățenii statelor terțe

1. Pentru șederi ce nu depășesc trei luni într-o perioadă de șase luni, condițiile de intrare pentru cetățenii statelor terțe vor fi următoarele:
- (a) să fie în posesia unui document de călătorie valabil sau a unor documente ca să autorizeze trecerea frontierei;
 - (b) să fie în posesia unei vize valabile, dacă se solicită, conform Regulamentului Consiliului (EC) nr. 539/2001 din 15 martie 2001 care enumeră statele terțe ai căror cetățeni trebuie să fie în posesia unei vize când traversează frontierele externe și statele ai căror cetățeni sunt exceptați de la această cerință¹⁷, cu excepția cazului în care posedă permise de ședere;
 - (c) să justifice scopul și condițiile șederii, faptul că posedă mijloace suficiente de subzistență, atât pentru perioada șederii cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau tranzitul spre un stat terț în care intrarea le va fi permisă cu siguranță, sau sunt în postură de a obține legal asemenea mijloace;

¹⁷

JO L 81, 21.3.2001, p. 1. Regulamentul așa cum a fost ultima oară amendat de Regulamentul (EC) nr. 851/2005 (JO L 141, 4.6.2005, p. 3).

- (d) pe numele lor nu au fost introduse alerte în Sistemul Informatic Schengen în scopul refuzării intrării;
 - (e) nu sunt considerate a fi o amenințare la adresa ordinii publice, securității interne, sănătății publice sau relațiilor internaționale a oricăruia dintre statele membre, mai ales în cazul în care, din același motiv, nu a fost introdusă nici o alertă în bazele de date ale statelor membre în scopul refuzării intrării.
2. O listă neexhaustivă de documente suplimentare care pot fi cerute de polițiștii de frontieră cetățenilor statelor terțe în scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute în paragraful 1, punctul c, este inclusă în anexa I.
3. Mijloacele de subzistență vor fi apreciate în funcție de durata și scopul șederii și de media prețurilor pentru cazare și masă din statul (statele) membru (membre) implicat (e), înmulțită cu numărul de zile al șederii.

Valorile de referință stabilite de statele membre vor fi notificate Comisiei în concordanță cu prevederile articolului 34.

Evaluarea suficienței mijloacelor de subzistență se poate face pe baza numerarului, cecurilor de călătorie și cărților de credit aflate în posesia cetățenilor statelor terțe.

Declarațiile de sponsorizare, în cazul în care acestea sunt prevăzute de legislația națională și scrisorile de garanție din partea gazdelor, așa cum sunt definite de legislația națională în situația în care cetățenii statelor terțe vor locui la o gazdă, pot face, de asemenea, dovada unor mijloace suficiente de subzistență.

4. Prin derogare de la paragraful 1:
- (a) cetățenilor statelor terțe care nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în paragraful 1 dar sunt în posesia unui permis de ședere sau a unei vize de reîntrare emisă de unul dintre statele membre, sau, în situațiile în care se cer, ambele documente, li se va permite intrarea pe teritoriul altor state membre, în scopul tranzitului, astfel încât să poată ajunge pe teritoriul statului membru care a emis permisul de ședere sau viza de reîntrare, doar dacă numele lor nu se află pe lista națională de alerte a statului membru a cărui frontiere externe intenționează să o treacă și alerta este însoțită de instrucțiuni de a refuza intrarea sau tranzitul.
 - (b) cetățenilor statelor terțe care îndeplinesc condițiile prevăzute în paragraful 1, cu excepția celei de la punctul (b) și care se prezintă la frontieră li se poate permite

intrarea pe teritoriul statelor membre în cazul în care li se eliberează viză la frontieră, în conformitate cu Regulamentul Consiliului (EC) nr. 415/2003 din 27 februarie 2003 privind eliberarea vizelor la frontieră, inclusiv eliberarea unor asemenea vize marinarilor în tranzit¹⁸. Vizele emise la frontieră vor fi înregistrate pe o listă.

Dacă nu este posibilă aplicarea vizei pe document, în mod excepțional se va aplica pe o foaie volantă inserată în document. Într-un asemenea caz se va folosi formatul uniform al foilor volante pe care se aplică viza, prevăzut de Regulamentul Consiliului (EC) nr. 333/2002 privind formatul uniform al foilor volante pe care se aplică viza eliberată de statele membre persoanelor ce dețin documente de călătorie nerecunoscute de statele care au întocmit formularul^{19[19]}.

- (c) cetățenilor statelor terțe care nu îndeplinesc una sau mai multe dintre condițiile prevăzute în paragraful 1 li se poate permite de către un stat membru să intre pe teritoriul său din motive umanitare, din motive de interes național sau datorită obligațiilor internaționale. În cazul în care cetățeanul statului terț este subiectul unei alerte, așa cum este prevăzut în paragraful 1, punctul (d), statul membru care a autorizat intrarea pe teritoriul său va informa corespunzător celelalte state membre

¹⁸ JO L 64, 7.3.2003, p. 1.

¹⁹ JO L 53, 23.2.2002, p. 4.

Capitolul II

Controlul frontierelor externe și refuzarea intrării

Articolul 6

Efectuarea controalelor trecerii frontierei

1. Polițiștii de frontieră, în îndeplinirea îndatoririlor lor, vor respecta întru totul demnitatea umană.

Orice măsură luată în îndeplinirea îndatoririlor lor va fi proporțională cu obiectivele urmărite de acea măsură.

2. Pe parcursul efectuării controalelor trecerii frontierei, polițiștii de frontieră nu vor discrimina persoanele pe motive rasiale, legate de sex, origine etnică, religie sau credință, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală.

Articolul 7

Controlul trecerii frontierei efectuat asupra persoanelor

1. Circulația transfrontalieră la frontierele externe va fi supusă controalelor polițiștilor de frontieră. Controalele vor fi efectuate conform prevederilor acestui capitol.

Controalele pot fi efectuate, de asemenea și asupra mijloacelor de transport și obiectelor aflate în posesia persoanelor care traversează frontiera. Legea în vigoare din statul membru implicat se va aplica oricăror tipuri de controale efectuate.

2. Toate persoanele trebuie să fie supuse unui control minim pentru stabilirea identității acestora pe baza prezentării documentelor de călătorie. Aceste controale minime trebuie să consiste în verificarea rapidă și imediată și când este cazul prin folosirea mijloacelor tehnice corespunzătoare, prin verificarea în bazele de date relevante a informațiilor cu privire la documentele furate, deținute fără drept, pierdute sau anulate, a valabilității documentelor care autorizează posesorul legitim să traverseze frontiera și a prezenței semnelor falsificării sau contrafacerii.

Controlul minim amintit în primul subparagraf constituie regula în cazul persoanelor care și exercită dreptul comunitar al libertății de mișcare.

Oricum, într-o manieră aleatorie, pe parcursul efectuării controalelor minime asupra persoanelor care exercită dreptul comunitar al libertății de mișcare, polițiștii de frontieră pot consulta bazele de date naționale și europene astfel încât să asigure că acele persoane

nu reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de serioasă la adresa securității interne, ordinii publice, sănătății publice și relațiilor internaționale ale statelor membre.

Consecințele unor asemenea consultări nu vor periclita dreptul de libertate de mișcare al persoanelor pe teritoriul statului membru interesat, așa cum este prevăzut în Directiva 2004/38/EC.

3. La intrare și ieșire, cetățenii statelor terțe vor fi supuși controalelor amănunțite.
 - (a) controalele amănunțite la intrare vor include verificarea îndeplinirii condițiilor de intrare prevăzute în articolul 5(1) și când este cazul, a documentelor care autorizează șederea și exercitarea activităților profesionale. Acestea vor include o examinare detaliată care să acopere următoarele aspecte:
 - (i) verificarea faptului că cetățeanul statului terț este în posesia unui document valid care să permită trecerea frontierei și a faptului că acel document, în cazul în care este necesar, este însoțit de viză sau de permisul de ședere;
 - (ii) cercetarea completă a documentelor de călătorie, în căutarea unor semne de falsificare sau contrafacere;
 - (iii) examinarea ștampilelor de intrare și ieșire aplicate pe documentul de călătorie al cetățeanului statului terț implicat, prin compararea datei intrării și ieșirii, prin verificarea faptului că persoana nu a depășit deja timpul maxim de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre;
 - (iv) verificarea punctului de plecare și de destinație al cetățeanului statului terț implicat, al scopului șederii și verificarea, dacă este necesar, a documentelor de sprijin corespondente;
 - (v) verificarea faptului că cetățeanul statului terț implicat are mijloace suficiente de subzistență pentru durata și scopul șederii, pentru întoarcerea sa în țara de origine sau tranzitul spre un stat terț în care cu siguranță i se va permite intrarea și a faptului că acesta este în poziția de a intra în posesia unor asemenea mijloace în mod legal;
 - (vi) verificarea faptului că cetățeanul statului terț implicat, mijlocul(e) său (sale) de transport și obiectele pe care le transportă nu periclitează ordinea publică, securitatea internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale a oricăruia dintre statele membre. Aceste verificări vor include consultarea directă a datelor și alertelor cu privire la persoane și dacă este necesar, a obiectelor

introduse în SIS, a bazelor de date naționale și a acțiunilor ce urmează a fi întreprinse, dacă este cazul, ca rezultat a unei alerte;

- (b) controalele amănunțite la ieșire vor cuprinde:
 - (i) verificarea faptului că cetățeanul statului terț este în posesia unui document valid pentru trecerea frontierei;
 - (ii) verificarea documentelor de călătorie, în căutarea unor semne de falsificare sau contrafacere;
 - (iii) ori de câte ori este posibil, verificarea faptului că cetățeanul statului terț nu este considerat a fi o amenințare la adresa ordinii publice, securității interne sau relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre.
- (c) Pe lângă controalele la care se face referire la punctul (b) controalele amănunțite la ieșire mai pot cuprinde:
 - (i) verificarea faptului că persoana respectivă se află în posesia unei vize valabile, dacă aceasta se solicită conform Regulamentului (EC) nr. 539/2001, cu excepția cazului în care persoana respectivă deține un permis de ședere valid;
 - (ii) verificarea nedepășirii perioadei maxime de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre;
 - (iii) consultarea alertelor cu privire la persoanele și obiectele introduse în SIS și raportări către bazele de date naționale.

4. Când există posibilitatea și dacă se solicită de către cetățeanul statului terț, controalele amănunțite vor fi efectuate într-o zonă retrasă.

5. Cetățenilor statelor terțe care vor fi supuși unui control fizic li se vor da informații cu privire la scopul și procedura în cazul unui asemenea control.

Aceste informații vor fi disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene și în limba (limbile) statului sau statelor care au frontieră cu statul membru implicat și vor cuprinde și faptul că cetățeanul statului terț poate solicita numele și numărul de identificare al polițistului de frontieră care va efectua controlul fizic, denumirea punctului de trecere a frontierei și data la care a fost traversată frontiera.

6. Controalele asupra persoanelor care își exercită dreptul comunitar al libertății de mișcare vor fi efectuate în conformitate cu prevederile Directivei 2004/38/EC.

7. Regulile detaliate cu privire la informațiile ce urmează să fie înregistrate sunt prevăzute în Anexa II.

Articolul 8

Relaxarea controalelor trecerii frontierei

1. Controalele trecerii frontierelor externe pot fi relaxate ca rezultat al unor circumstanțe excepționale și neprevăzute. Asemenea circumstanțe excepționale și neprevăzute sunt considerate a fi acele evenimente imprevizibile datorate traficului aglomerat astfel încât timpul de așteptare la punctele de trecere a frontierei devine mult prea îndelungat și toate resursele au fost epuizate în ce privește personalul, posibilitățile și organizarea.
2. În cazul în care controalele s-au relaxat, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, vor fi prioritare controalele trecerii frontierei la intrarea în spațiul statelor membre față de cele la ieșirea din statele membre.

Decizia de a relaxa controalele va fi luată de polițistul de frontieră care se află la comanda punctului de trecere a frontierei.

Relaxarea controalelor va fi temporară, adaptată circumstanțelor care au justificat-o și vor fi introduse gradual.
3. Chiar și în cazul în care controalele sunt relaxate, polițistul de frontieră va ștampila documentele de călătorie ale cetățenilor statelor terțe, atât la intrare cât și la ieșire, conform articolului 10.
4. O dată pe an fiecare stat membru va transmite un raport Parlamentului European și Comisiei, cu privire la aplicarea acestui articol.

Articolul 9

Culoare separate și informațiile aflate pe indicatoare

1. Statele membre vor dispune crearea de culoare separate, mai ales în aeroporturi pentru a putea efectua controale asupra persoanelor, în conformitate cu prevederile articolului 7. Culoarele vor fi diferențiate prin intermediul indicatoarelor prevăzute în anexa III.

Statele membre pot crea culoare separate în punctele de trecere a frontierei maritime, terestre și la frontierele dintre statele membre fără să aplice prevederile articolului 20 la

frontierele interne. Dacă statele membre vor crea culoare separate vor folosi indicatoarele cuprinse în anexa III.

Statele membre se vor asigura de faptul că culoarele sunt bine semnalizate, inclusiv în situația în care se renunță la folosirea culoarelor separate, așa cum se prevede în paragraful 4, pentru asigurarea fluidizării traficului de persoane care traversează punctele de trecere a frontierei.

2. (a) Persoanele care își vor exercita dreptul comunitar al libertății de mișcare sunt îndreptățite să folosească culoarele indicate prin semnele cuprinse în partea A din Anexa III. De asemenea, pot folosi și culoarele indicate de partea B a Anexei III.
- (b) Toate celelalte persoane vor folosi culoarele indicate de semnele din partea B a Anexei III.

Informațiile cuprinse în indicatoarele de la punctele (a) și (b) pot fi afișate în limba sau limbile pe care statele membre le consideră potrivite.

3. În punctele maritime și terestre de trecere a frontierei statele membre pot separa traficul vehiculelor în culoare separate pentru vehicule de tonaj ușor și tonaj greu, cu ajutorul indicatoarelor cuprinse în partea C a Anexei III.

Statele membre pot decide schimbarea informațiilor cuprinse în indicatoare, în funcție de circumstanțele de la fața locului.

4. În cazul survenirii unui dezechilibru în trafic într-un anumit punct de trecere a frontierei, regulile aplicabile pentru folosirea diferitelor culoare pot fi suspendate de autoritățile competente pentru perioada de timp necesară eliminării acelu dezechilibru.
5. Adaptarea indicatoarelor existente, în conformitate cu prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 se va finaliza până la data de 31 mai 2009. În cazul în care statele membre înlocuiesc indicatoarele existente înainte de această dată, prevederile acestor paragrafe se vor considera îndeplinite.

Articolul 10

Ștampilarea documentelor de călătorie ale cetățenilor statelor terțe

1. Documentele de călătorie ale cetățenilor statelor terțe se ștampilează sistematic la intrarea și la ieșirea din spațiul statelor membre. Ștampilele de intrare și de ieșire se vor aplica pe:
 - (a) documentele care conțin o viză valabilă și care le permit cetățenilor statelor terțe să traverseze frontiera;
 - (b) documente care permit cetățenilor statelor terțe, a căror viză a fost eliberată la frontiera unui stat membru, să traverseze frontiera;
 - (c) documente care permit cetățenilor statelor terțe, nesupuși cerinței de a fi în posesia unei vize, să traverseze frontiera.

2. Documentele de călătorie ale cetățenilor statelor terțe și care fac parte din familia unui cetățean UE și cărora li se aplică Directiva 2004/38/EC, dar care nu prezintă permisul de ședere prevăzut de articolul 10 al Directivei, vor fi ștampilate la intrare și la ieșire.

Documentele de călătorie ale cetățenilor statelor terțe care fac parte din familia unor cetățeni ai statelor terțe care își exercită dreptul comunitar al libertății de mișcare, dar care nu prezintă permisul de ședere prevăzut de articolul 10 al Directivei 2004/38/EC, vor fi ștampilate la intrare și la ieșire.

3. Ștampilele nu se vor aplica pe:
 - (a) documentele de călătorie ale șefilor de stat și ale demnitarilor a căror sosire a fost anunțată oficial, anterior, prin intermediul canalelor diplomatice;
 - (b) licențele piloților sau pe certificatele membrilor echipajelor aeronavelor;
 - (c) documentele de călătorie ale marinarilor prezenți pe teritoriul unui stat membru doar când nava lor acostează și doar în raza portului de escală;
 - (d) documentele de călătorie ale echipajului și pasagerilor navelor de croazieră care nu sunt supuse controalelor trecerii frontierei, conform punctului 3.2.3 din Anexa VI;
 - (e) documentele care permit cetățenilor statelor Andora, Monaco și San Marino să traverseze frontiera.

În mod excepțional, la cerea unui cetățean al unui stat terț, se poate renunța la ștampilele aplicate la intrare și ieșire, dacă aplicarea ștampilelor ar crea dificultăți majore acelei persoane. În acest caz intrarea sau ieșirea vor fi înregistrate pe o foaie volantă separată,

unde să se indice numele persoanei și numărul pașaportului. Fișa volantă va fi înmănată cetățeanului statului terț.

4. Procedura practică a ștampilării este stabilită în Anexa IV.
5. De câte ori este posibil cetățenii statelor terțe vor fi informați despre obligația polițiștilor de frontieră de a le ștampila documentele la intrare și ieșire, chiar și atunci când controalele sunt relaxate, conform prevederilor articolului 8.
6. Comisia va prezenta rapoarte Parlamentului European și Consiliului până la sfârșitul anului 2008 cu privire la funcționarea prevederilor referitoare la ștampilarea documentelor.

Articolul 11

Prezumția cu privire la îndeplinirea condițiilor referitoare la durata șederii

1. Dacă documentul de călătorie al unui cetățean al unui stat terț nu are aplicată ștampila de intrare, autoritățile naționale competente pot prezuma faptul că posesorul documentului nu îndeplinește, sau nu mai îndeplinește, condițiile referitoare la durata șederii, aplicabile statelor membre preocupate.
2. Prezumția la care se face referire în paragraful 1 poate fi combătută în cazul în care cetățeanul statului terț pune la dispoziție, prin orice mijloace, dovezi credibile, cum ar fi bilete de transport, prin care să-și dovedească prezența în afara teritoriilor statelor membre și că a respectat condițiile cu privire la perioada șederii de scurtă durată.

Într-un asemenea caz:

- (a) când cetățeanul statului terț este identificat pe teritoriul statului membru care aplică în întregime acquis-ul Schengen, autoritățile competente vor indica în documentul de călătorie, conform legilor și practicilor naționale, data și locul prin care a traversat frontiera externă a unuia dintre statele membre care aplică în întregime acquis-ul Schengen;
- (b) când un cetățean al unui stat terț este identificat pe teritoriul unui stat membru care nu a luat decizia cuprinsă în articolul 3 (2) al Actului de Aderare din 2003, autoritățile competente vor indica în documentul de călătorie, în concordanță cu legile și practica națională, data și locul prin care a traversat frontiera externă a unui asemenea stat membru.

Pe lângă cele indicate la punctele (a) și (b), cetățeanului statului terț i se poate înmâna un formular așa cum este prezentat în Anexa VIII.

Statele membre au obligația de a se informa reciproc, de a informa Comisia și Secretariatul General al Consiliului, cu privire la practicile naționale referitoare la indicațiile cuprinse în acest articol.

3. Dacă prezumția la care se face referire în paragraful 1 nu este combătută, cetățeanul statului terț poate fi expulzat, de către autoritățile competente, de pe teritoriul statului membru implicat.

Articolul 12

Supravegherea frontierei

1. Principalele scopuri ale supravegherii frontierei sunt: prevenirea trecerilor frauduloase ale frontierei, contracararea criminalității transfrontaliere și luarea măsurilor împotriva persoanelor care au trecut frontiera fraudulos.

2. Polițiștii de frontieră vor folosi unitățile fixe și mobile în realizarea supravegherii frontierei.
Supravegherea va fi efectuată într-o asemenea manieră încât să prevină și să descurajeze sustragerea de la controalele din punctele de trecere a frontierei.
3. Supravegherea dintre punctele de trecere a frontierei vor fi efectuate de polițiștii de frontieră al căror număr și metode vor fi adaptate riscurilor și amenințărilor existente sau previzibile. Aceasta poate implica schimbări frecvente sau inopinate, astfel încât trecerile ilegale ale frontierei să fie amenințate de riscul de a fi detectate.
4. Supravegherea va fi efectuată de unități mobile sau fixe care își vor îndeplini îndatoririle prin patrulare sau prin prezența în locuri cunoscute ca fiind sensibile, scopul acestor supravegheri fiind surprinderea persoanelor care trec frontiera ilegal. Supravegherea poate fi efectuată și prin mijloace tehnice, inclusiv prin mijloace electronice.
5. În conformitate cu procedurile cuprinse în articolul 33 (2) pot fi adoptate reguli suplimentare privind supravegherea.

Articolul 13

Refuzul intrării

1. Unui cetățean al unui stat terț care nu îndeplinește condițiile de intrare prevăzute în articolul 5 (1) și nu face parte din categoriile de persoane prevăzute în articolul 5 (4) i se va refuza intrarea pe teritoriul statelor membre. Acest lucru nu va afecta aplicarea prevederilor speciale cu privire la dreptul de azil, protecția internațională sau eliberarea vizelor de lungă durată.
2. Intrarea poate fi refuzată pe baza unei decizii fundamentate care să conțină motivele precise ale refuzului. Decizia va fi luată de o autoritate națională și va fi aplicabilă imediat.
Decizia argumentată care să cuprindă motivele precise ale refuzului va fi emisă în forma standard așa cum este prevăzută de Anexa V, Partea B, și completată de autoritatea competentă să dispună refuzarea intrării. Formularul standard completat va fi înmânat cetățeanului statului terț interesat care va putea face dovada deciziei de refuzare a intrării prin intermediul formularului.
3. Persoanele cărora li s-a refuzat intrarea au dreptul de a contesta decizia. Contestarea (apelul) se va face ținând seama de legislația națională. Cetățeanului statului terț i se vor indica în scris punctele de contact care pot să ofere informații despre reprezentanții competenți să acționeze în numele cetățeanului terț, conform legislației în vigoare.

Introducerea contestației nu va suspenda efectele deciziei de refuz a intrării.

Fără să afecteze compensațiile garantate conform legislației naționale, în cazul în care se dovedește faptul că decizia de refuzare a intrării a fost nefondată, cetățeanul statului terț implicat este îndreptățit la corectarea anulării ștampilei de intrare și a oricăror altor anulări sau modificări făcute de statul care a refuzat intrarea.

4. Polițiștii de frontieră se vor asigura că un cetățean al unui statului terț căruia i s-a refuzat intrarea, nu a pătruns pe teritoriul statului membru implicat.
5. Statele membre vor întocmi statistici cu privire la numărul de persoane cărora li s-a refuzat intrarea, motivele refuzurilor, naționalitatea persoanelor și tipul de frontieră (terestră, aeriană sau maritimă) la care le-a fost refuzată intrarea. O dată pe an, statele membre vor trimite statisticile Comisiei. Comisia va publica, o dată la doi ani, statisticile furnizate de statele membre.
6. Regulile detaliate privind refuzarea intrării sunt cuprinse în Partea A din Anexa V.

Capitolul III

Personal și resurse pentru controlul frontierei și cooperare între Statele Membre

Articolul 14

Personal și resurse pentru controlul frontierei

Statele membre vor asigura personal și resurse adecvate și suficiente pentru a efectua controale la frontieră la frontierele externe, în conformitate cu art. 6-13, pentru a asigura un nivel eficient, înalt și uniform la frontierele externe.

Articolul 15

Implementarea controalelor

1. Controlul frontierei menționat la art. 6-13 va fi efectuat de polițiști de frontieră, în conformitate cu prevederile acestui Regulament și legislația națională.

În momentul efectuării controlului frontierei, responsabilitățile de a iniția cercetări penale conferite polițiștilor de frontieră de legislația națională și care nu fac obiectul acestui Regulament, nu vor fi afectate.

Statele Membre vor asigura condițiile necesare pentru ca polițiștii de frontieră să fie profesioniști specializați și antrenați. Statele Membre vor încuraja polițiștii de frontieră să învețe limbi străine, în special acele limbi care le sunt necesare pentru efectuarea responsabilităților lor.

2. Statele Membre vor notifica Comisiei lista serviciilor naționale responsabile pentru controlul frontierei, în conformitate cu legislația națională, conform art. 34.
3. Pentru controlul eficient al frontierelor, fiecare stat membru va asigura o cooperare strânsă și constantă între instituțiile naționale responsabile pentru controlul frontierei.

Articolul 16

Cooperarea între statele membre

1. Statele membre se vor asista reciproc și vor menține o cooperare strânsă și constantă în vederea implementării eficiente a controlului frontierei, în conformitate cu art. 6-15. Acestea vor schimba toate informațiile relevante.
2. Cooperarea operativă între statele membre în domeniul managementului frontierelor externe va fi coordonată de către Agenția Europeană pentru Managementul Cooperării

Operative al Frontierelor Externe ale Statelor Membre (denumită în continuare Agenția), stabilită prin Regulamentul EC nr. 2007/2004.

3. Fără a prejudicia competențele Agenției, statele membre pot continua cooperarea operativă cu alte state membre și/sau cu state terțe la frontierele externe, inclusiv schimbul de ofițeri de legătură , în cazurile în care o asemenea cooperare este complementară acțiunii Agenției.

Statele membre se vor abține de la orice activitate care ar putea pune în pericol funcționarea Agenției sau atingerea obiectivelor acesteia.

Statele Membre vor raporta Agenției cu privire la cooperarea operativă la care se face referire în primul subalineat.

4. Statele Membre vor asigura măsurile necesare cu privire la pregătirea cu privire la regulile referitoare la controlul frontierei și la drepturile fundamentale. În această privință, vor fi luate în considerare standardele comune de pregătire. Conform celor stabilite și dezvoltate de către Agenție.

Articolul 17

Controlul comun

1. Statele Membre care nu aplică art. 20 la frontierele terestre comune, pot, până la data aplicării aceluși articol, realiza controlul în comun la acele frontiere comune. În acest caz, o persoană poate fi oprită doar o dată în scopul realizării controalelor trecerii frontierei, la intrare și ieșire, fără a prejudicia responsabilitatea individuală a Statelor Membre, conform art. 6-13.

În acest scop, Statele Membre pot încheia acorduri bilaterale.

2. Statele Membre vor informa Comisia cu privire la orice aranjamente încheiate în conformitate cu paragraful 1.

Capitolul IV

Reguli specifice pentru controalele trecerii frontierei

Articolul 18

Reguli specifice pentru diferitele tipuri de frontieră și diferitele modalități de transport, folosite pentru trecerea frontierelor externe

Regulile specifice stabilite în Anexa VI se vor aplica controalelor realizate la diferitele tipuri de frontieră și diferitelor mijloace de transport folosite pentru traversarea punctelor de trecere a frontierei.

Aceste reguli specifice pot conține derogări de la art. 5, 7 -13.

Articolul 19

Reguli specifice pentru controalele anumitor categorii de persoane

1. Regulile specifice stabilite în anexa VII se vor aplica controalelor asupra următoarelor categorii de persoane:
 - (a) șefi de state și delegațiile acestora
 - (b) piloții aeronavelor și echipajele acestora
 - (c) marinari;
 - (d) deținătorii pașapoartelor diplomatice, oficiale și de serviciu și organizațiile internaționale ;
 - (e) muncitorii transfrontalieri;
 - f) minorii

Aceste reguli specifice pot conține derogări de la art. 5 și 7 -13.

2. Statele Membre vor notifica Comisiei modelul de carduri elaborate de ministerele de externe membrilor misiunilor diplomatice și reprezentanțelor consulare acreditate, precum și membrilor familiilor, în conformitate cu art. 34.

TITLUL III

FRONTIERE INTERNE

Capitolul I

Eliminarea controalelor la frontierele interne

Articolul 20

Trecerea frontierelor interne

Frontierele interne pot fi traversate în orice loc, fără ca un control prealabil al persoanelor, indiferent de naționalitate, să fie realizat.

Articolul 21

Controale în interiorul teritoriului

Eliminarea controlului la frontierele interne nu va afecta:

- (a) exercitarea prerogativelor polițienești de către autoritățile competente ale statelor membre, conform legislației naționale, deoarece exercitarea acestor prerogative nu este echivalentă cu controalele la frontieră. În conformitate cu semnificația primei fraze, exercitarea prerogativelor polițienești nu poate fi considerată echivalentul exercitării controalelor la trecerea frontierei, când măsurile polițienești:
 - (i) nu au ca obiectiv controlul frontierei,
 - (ii) sunt bazate pe informații polițienești generale și experiență cu privire la posibile amenințări la securitatea publică și au ca obiectiv combaterea criminalității transfrontaliere,
 - (iii) sunt divizate și executate într-o manieră clar diferită față de controalele sistematice la frontierele externe
 - (iv) sunt derulate pe baza unor controale inopinate;
- (b) controalele de securitate asupra persoanelor efectuate în porturi și aeroporturi de către autoritățile competente, conform legislației naționale a fiecărui stat membru, de către

oficiali ai porturilor și aeroporturilor sau transportatori, cu condiția ca aceste controale să fie efectuate și asupra persoanelor care călătoresc în în cadrul unui stat membru ;

- (c) posibilitatea unui stat membru de a stabili legal obligația de a deține documente;
- (d) obligația pentru cetățenii statelor terțe de a raporta prezența pe teritoriul unui stat membru, conform art. 22 din Convenția Schengen

Articolul 22

Eliminarea obstacolelor în calea traficului la punctele rutiere de trecere la frontierele interne

Statele membre vor elimina toate obstacolele în vederea fluidizării traficului la punctele rutiere de trecere la frontierele interne, în special orice limite de viteză care nu sunt bazate exclusiv pe considerente care țin de siguranța traficului.

În același timp, statele membre vor fi pregătite să ofere facilități controalelor în eventualitatea în care controalele la frontierele interne sunt reintroduse.

Capitolul II

Reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne

Articolul 23

Reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne

1. În cazul în care există o amenințare serioasă la adresa securității interne și a ordinii publice, un stat membru poate reintroduce în mod excepțional controlul la frontierele interne, pentru o perioadă limitată la nu mai mult de 30 de zile sau pentru durata presupusă a amenințării serioase, dacă aceasta depășește 30 de zile, în conformitate cu procedura stabilită de art. 24 sau în cazuri urgente, în conformitate cu cea stabilită de art. 25. Obiectivul și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu vor depăși motivele strict necesare pentru a răspunde amenințării serioase.
2. Dacă amenințarea serioasă la adresa securității interne și ordinii publice persistă după perioada prevăzută de paragraful 1, statul membru poate prelungi controlul la frontieră pe aceleași motive ca cele prevăzute la para.1 și, luând în considerare orice elemente noi, pentru perioade reînnoite de 30 de zile, în conformitate cu procedura stabilită de art. 26.

Articolul 24

Procedura stabilită pentru evenimente previzibile

1. În cazul în care un stat membru plănuiește reintroducerea controlului la frontierele interne conform art. 23 (1), va notifica cât de curând posibil celorlalte state membre și Comisiei și va furniza următoarele informații, cât de curând în momentul în care sunt disponibile:
 - (a) motivele pentru reintroducerea propusă, cu detalierea evenimentelor care constituie o amenințare serioasă la adresa securității interne și ordinii publice;
 - (b) obiectivul reintroducerii propuse, cu specificarea locului în care a fost reintrodus controlul la frontieră;
 - (c) numele punctelor de trecere autorizate;
 - (d) data și durata reintroducerii propuse;
 - (e) acolo unde este cazul, măsurile care trebuie luate de alte state membre.
2. În urma notificării din partea statelor membre specificate și în vederea consultării prevăzute la paragraful 3, Comisia poate elabora o opinie, fără ca acest lucru să prejudicieze în nici un fel art. 64(1) din Tratat.
3. Informarea la care se face referire în paragraful 1, precum și opinia pe care Comisia o poate elabora în conformitate cu paragraful 2, vor face obiectul consultărilor între statul membru care plănuiește reintroducerea controalelor, celelalte state membre și Comisie, în vederea organizării, acolo unde este cazul, unei forme de cooperare reciprocă între statele membre și examinării proporționalității măsurilor față de evenimentele care au dat naștere reintroducerii controlului la frontieră și amenințărilor la adresa securității interne și ordinii publice.
4. Consultarea la care se face referire în paragraful 3 va avea loc cel puțin cu 15 zile înainte de data planificată pentru reintroducerea controlului la frontieră.

Articolul 25

Procedura pentru cazurile care necesită o acțiune urgentă

1. Acolo unde considerații care țin de securitatea internă și de ordinea publică într-un stat membru necesită adoptarea unei acțiuni urgente, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional și imediat controlul la frontierele interne.

2. Statul membru care a reintrodus controlul la frontierele interne va notifica acest lucru celorlalte state membre și Comisiei, fără întârziere și va oferi informațiile la care se face referire la art. 24 (1), precum și motivele care justifică folosirea acestei proceduri.

Articolul 26

Procedura pentru prelungirea controalelor la frontierele interne

1. Statele membre pot prelungi controalele la frontierele interne doar conform prevederilor art. 23(2), după notificarea celorlalte state membre și Comisiei.
2. Statul membru care intenționează să prelungească controlul la frontieră va oferi celorlalte state membre și Comisiei toate informațiile relevante cu privire la motivele pentru prelungirea controalelor la frontiera internă. Prevederile art. 24(2) se vor aplica.

Articolul 27

Informarea Parlamentului European

Statul membru respectiv sau, acolo unde nevoie, Consiliul, vor informa Parlamentul European, cât de curând posibil, cu privire la măsurile adoptate conform art. 24, 25 și 26. În ceea ce privește a treia prelungire consecutivă în conformitate cu art. 26, statul membru respectiv va informa Parlamentul European, dacă i se solicită acest lucru, cu privire la necesitatea introducerii controalelor la frontierele interne.

Articolul 28

Prevederi ce vor fi aplicate în cazul reintroducerii controlului la frontiera internă

În cazul în care controlul este introdus la frontierele interne, prevederile relevante ale Titlului II se vor aplica *mutatis mutandis*.

Articolul 29

Informare cu privire la reintroducerea controlului la frontiera internă

Statul membru care a reintrodus controlul la frontiera internă conform art. 23 va confirma data la care controlul a fost ridicat și în același timp sau imediat după, va prezenta o informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la reintroducerea controlului la frontierele interne, subliniind, în special, funcționarea controalelor și eficiența reintroducerii controlului la frontieră.

Articolul 30
Informarea publicului

Decizia de a reintroduce controlul la frontierele interne va fi luată într-o manieră transparentă iar publicul va fi informat în totalitate în legătură cu această decizie, doar dacă, pentru motive legate de securitate se decide contrariul.

Articolul 31
Confidențialitate

La cererea statului membru respectiv, celelalte state membre vor respecta confidențialitatea informațiilor oferite în legătură cu reintroducerea și prelungirea controlului la frontiere și informarea specificată de art. 29.

TITLUL IV
PREVEDERI FINALE

Articolul 32

Amendamente la anexe

Anexele III, IV și VIII vor fi modificate în conformitate cu procedura la care se face referire la art. 33(2).

Articolul 33

Comitetul

1. Comisia va fi asistată de un Comitet, denumit în continuare "Comitetul".
2. Acolo unde se face referire la acest paragraf, art. 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE se vor aplica, în conformitate cu art. 8 și cu condiția ca măsurile de implementare adoptate în conformitate cu această procedură nu modifică prevederile esențiale ale acestui Regulament.

Perioada prevăzută în art. 5(6) din Decizia 1999/468/CE va fi stabilită la 3 luni.

3. Comitetul va adopta propriile norme de funcționare.
4. Fără a prejudicia implementarea măsurilor deja adoptate, aplicarea prevederilor Regulamentului privind adoptarea regulilor tehnice și ale deciziilor conform procedurii la care se face referire în paragraful 2 va fi suspendată timp de 4 ani de la intrarea în vigoare a acestui Regulament. La propunerea Comisiei, Parlamentul European și Consiliul pot reînnoi prevederile în discuție în conformitate cu procedura stipulată de art. 251 din Tratat și, în acest scop, le vor reexamina înainte de expirarea perioadei de 4 ani.

Articolul 34

Notificările

1. Statele Membre vor notifica Comisia cu privire la:
 - (a) lista permiselor de rezidență,
 - (b) lista punctelor lor de trecere a frontierei,
 - (c) sumele de referință necesare pentru trecerea frontierelor lor externe, stabilite anual de către autoritățile naționale,
 - (d) lista serviciilor naționale responsabile de controlul frontierelor ,

(e) specimenul cardurilor-model emise de Ministerele de externe.

2. Comisia va face notificarea în conformitate cu alin. 1, disponibil Statelor Membre și publicului prin publicarea în Monitorul Oficial al UE, Seria C, și prin orice alte mijloace corespunzătoare.

Articolul 35

Micul trafic de frontieră

Acest Regulament nu trebuie să prejudicieze normele comunitare și acordurile bilaterale existente privind micul trafic de frontieră.

Articolul 36

Ceuta și Melilla

Prevederile acestui Regulament nu vor afecta reglementările speciale care se aplică orașelor Ceuta și Melilla, conform Declarației Regatului Spaniei privind orașele Ceuta și Melilla din Actul final la Acordul de Aderare al Regatului Spaniei la Convenția de Implementare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985.²⁰

Articolul 37

Notificarea efectuată de Statele Membre

Până la 26 octombrie 2006, Statele Membre trebuie să notifice Comisia cu privire la: prevederile naționale la care se face referire în art. 21 lit. (c) și (d), pedepsele menționate în art. 4(3) și acordurile bilaterale încheiate conform art. 17(1). Modificările ulterioare aduse acestor prevederi vor fi notificate în termen de 5 zile lucrătoare.

Notificările efectuate de către Statele Membre vor fi publicate în Monitorul Oficial al UE, Seria C.

Articolul 38

Raport privind implementarea Titlului III

Până la 13 octombrie 2009, Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind implementarea Titlului III.

Comisia trebuie să acorde atenție oricăror dificultăți ce pot apărea în contextul reintroducerii controlului la frontierele interne. Dacă este cazul, va prezenta propuneri pentru soluționarea unor astfel de dificultăți.

²⁰ JO L 239, 22.9.2000, p. 73.

Articolul 39

Abrogări

1. Art. 2 - 8 din Convenția de Implementare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 vor fi abrogate începând cu data de 13 octombrie 2006
2. Următoarele documente vor fi abrogate începând cu data menționată la alin. 1:
 - (a) Manualul Comun, inclusiv anexele acestuia;
 - (b) deciziile Comitetului Executiv Schengen din 26 aprilie 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, rev 2), 22 decembrie 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) și 20 decembrie 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);
 - (c) Anexa 7 la Instrucțiunile Consulare Comune;
 - (d) Regulamentul Consiliului (EC) No 790/2001 din 24 aprilie 2001 care atribuie Consiliului atribuții de implementare în ceea ce privește anumite prevederi detaliate și proceduri practice pentru efectuarea controalelor și supravegherii la frontieră²¹;
 - (e) Decizia Consiliului 2004/581/EC din 29 aprilie 2004 care stabilește indicațiile minime ce vor fi utilizate pe indicatoarele aflate în punctele de trecere a frontierelor externe²²;
 - (f) Decizia Consiliului 2004/574/EC of 29 aprilie 2004 de modificare a Manualului Comun²³;
 - (g) Regulamentul Consiliului (EC) No 2133/2004 din 13 decembrie 2004 privind obligația autorităților competente din Statele Membre de a ștampila în mod sistematic documentele cetățenilor statelor terțe la trecerea frontierelor externe ale Statelor Membre și pentru modificarea prevederilor Convenției de Implementare a Acordului Schengen și a Manualului Comun în acest sens²⁴.
3. Orice referire la articolele eliminate și la instrumentele juridice abrogate va fi interpretată conform prezentului Regulament.

²¹ JO L 116, 26.4.2001, p. 5. Regulament modificat prin Decizia 2004/927/EC (JO L 396, 31.12.2004, p. 45).

²² JO L 261, 6.8.2004, p. 119.

²³ JO L 261, 6.8.2004, p. 36.

²⁴ JO L 369, 16.12.2004, p. 5.

Articolul 40

Intrarea în vigoare

Prezentul Regulament va intra în vigoare la 13 octombrie 2006. Cu toate acestea, art. 34 va intra în vigoare la data următoare zilei publicării în Monitorul Oficial al UE.

Acest Regulament este obligatoriu în integralitatea lui și direct aplicabil în Statele Membre în conformitate cu Tratatul de înființare a Comunității Europene.

ANEXA I

Documente justificative pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de intrare

Dovezile documentare la care se face referire în articolul 5(2) pot include:

- (a) pentru călătorii de afaceri:
 - (i) o invitație din partea unei firme sau a unei autorități de a participa la o întâlnire, conferință sau alte evenimente având legătură cu comerțul, industria sau alte activități;
 - (ii) alte documente care prezintă existența unor legături comerciale sau alte relații de muncă;
 - (iii) bilete de intrare la târguri sau la congrese, dacă se invocă un asemenea motiv;
- (b) pentru călătorii în scop de studii sau alte tipuri de pregătire:
 - (i) un certificat de înscriere la un institut de pregătire pentru cursuri teoretice sau de pregătire profesională în cadrul pregătirii de bază sau subsecvente;
 - (ii) legitimații de student sau certificate de la cursurile absolvite;
- (c) pentru călătoriile în scop de turism sau alte motive personale:
 - (i) documente justificative privind cazarea:
 - O invitație din partea gazdei dacă va locui la cineva pe timpul vizitei;

- Un document justificativ eliberat de stabilimentul care oferă cazare sau orice alt document corespunzător care să indice asigurarea cazării;
- (ii) Documente justificative în ceea ce privește itinerarul:
 - confirmarea rezervării locului pentru o călătorie organizată sau orice alt document corespunzător indicând planurile călătoriei ce va fi întreprinse;
- (iii) documente justificative în ceea ce privește călătoria de întoarcere:
 - biletul de întoarcere sau de circuit.
- (d) pentru călătoriile întreprinse în scopuri politice, științifice, culturale, sportive, evenimente religioase sau alte motive:
 - invitații, bilete de intrare, programe în care să fie înscris, acolo unde este posibil, numele organizației gazde și durata vizitei sau orice alt document corespunzător care să indice scopul vizitei.

ANEXA II

Înregistrarea informațiilor

În toate punctele de trecere a frontierelor, toate informațiile de serviciu și orice alte informații de interes trebuie să fie înregistrate manual sau electronic. Informația înregistrată va conține în special:

- (a) numele polițistului de frontieră responsabil local pentru controlul trecerii frontierei și a celorlalți polițiști din fiecare echipă;
- (b) relaxarea controlului persoanelor în conformitate cu prevederile art. 8;
- (c) eliberarea, la frontieră, a documentelor ce înlocuiesc pașapoartele și vizele;
- (d) persoanele ce au săvârșit infracțiuni sau contravenții și plângerile;
- (e) persoanele cărora le-a fost refuzată intrarea în conformitate cu prevederile art. 13 (motivul refuzului și naționalitatea);
- (f) numărul de securitate al ștampilelor de intrare și ieșire, identitatea polițistului de frontieră căruia i-a fost încredințată ștampila, indiferent de momentul încredințării sau schimb, și informațiile privind ștampilele furate sau pierdute ;
- (g) plângerile persoanelor care au făcut obiectul controalelor amănunțite;
- (h) alte măsuri speciale polițienești sau judiciare;
- (i) evenimente;

ANEXA III

Indicatoare pentru culoare în punctele de trecere a frontierei

Partea A



²⁵ **Partea B**

²⁵ Nu este necesar nici un logo pentru Norvegia și Islanda.

ALL PASSPORTS

Partea C



26

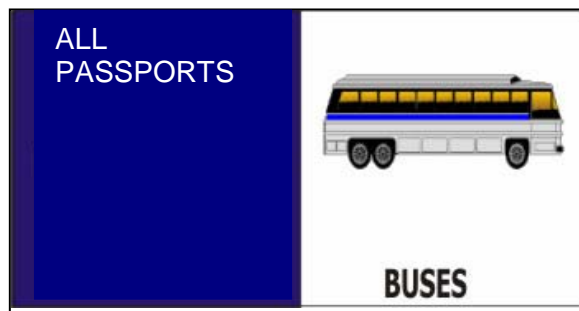


27

²⁶ Nu este necesar nici un logo pentru Norvegia și Islanda.
²⁷ Nu este necesar nici un logo pentru Norvegia și Islanda.



1



ANEXA IV

Aplicarea ștampilelor

1. Documentele de călătorie ale cetățenilor statelor terțe vor fi ștampilate sistematic la intrare și ieșire, în conformitate cu prevederile articolului 10. Caracteristicile acestor ștampile sunt stabilite în Decizia Comitetului Executiv Schengen SCH/COM-EX (94) 16 rev și SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).
2. Codurile de securitate ale acestor ștampile vor trebui schimbate la intervale regulate, nu mai mari de o lună.
3. La intrarea și ieșirea cetățenilor statelor terțe supuși cerințelor vizei, ștampila va fi aplicată, pe cât posibil, astfel încât să acopere marginea vizei fără să fie afectate indicațiile din viză sau elementele de securitate ale colantului de viză. În cazul în care vor trebui aplicate mai multe ștampile (de ex. în cazul vizei cu călătorii multiple), acestea vor trebui aplicate pe pagina alăturată celei în care a fost aplicată viza.

Dacă această pagină nu va putea fi folosită, ștampilele vor fi aplicate pe pagina următoare. Zona care poate fi citită optic nu va fi în nici un caz ștampilată.

4. Statele membre vor desemna puncte naționale de contact responsabile pentru schimbul de informații privind codurile de securitate ale ștampilelor de intrare și de ieșire folosite la punctele de trecere a frontierei și vor informa în acest sens celelalte state membre, Secretariatul General al Consiliului și Comisia. Aceste puncte de contact trebuie să aibă acces fără nici o întârziere la informațiile privind ștampilele de intrare și ieșire comune folosite la frontierele externe ale statelor membre, în special la următoarele informații:
 - (a) punctul de trecere a frontierei căruia îi este desemnată o anumită ștampilă;
 - (b) identitatea polițistului de frontieră căruia i-a fost încredințată o anumită ștampilă, în orice moment;
 - (c) codul de securitate al unei anumite ștampile, în orice moment;

Orice solicitare privind ștampilele de intrare și ieșire comună trebuie făcută prin punctele de contact menționate mai sus.

Punctele de contact naționale vor trebui să transmită imediat celorlalte puncte de contact, Secretariatului General al Consiliului și Comisiei informații privind schimbarea punctelor de contact sau privind pierderea sau furtul ștampilelor.

ANEXA V

Partea A

Proceduri privind refuzul intrării la frontieră

1. În situația refuzului intrării, ofițerul de poliție competent trebuie:
 - (a) să completeze formularul standard pentru refuzul intrării, menționat la partea B. Cetățenii statelor terțe vor trebui să semneze formularul și vor primi o copie după formularul semnat. În situația în care cetățeanul statului terț refuză să semneze, polițistul de frontieră va trebui să indice refuzul în formular la secțiunea „comentarii”;
 - (b) să aplice ștampila de intrare în pașaport, anulată printr-o cruce cu cerneală neagră care să nu poată fi ștearsă, și să scrie lângă aceasta, în partea dreaptă, de asemenea cu vopsea care să nu poată fi ștearsă, litera/literele corespunzătoare motivului/motivelor pentru refuzul intrării, lista acestora fiind prezentată în formularul pentru refuzul intrării menționat mai sus;
 - (c) să anuleze viza prin aplicarea ștampilei „ANULAT” în cazurile prevăzute în paragraful 2. Într-un asemenea caz, elementele optice ale colantului de viză, respectiv „efectul de imagine latentă” și termenul „viza” vor fi marcate cu o cruce astfel încât să împiedice folosirea ulterioară în scopuri ilegale. Polițistul de frontieră va informa autoritățile sale centrale despre această decizie;
 - (d) să înregistreze orice refuz al intrării într-un registru sau într-o listă unde să fie înscrise identitatea și naționalitatea cetățeanului statului terț respectiv, referințe la documentul ce autorizează cetățeanul statului terț să treacă frontiera, motivul și data refuzului intrării;
2. Viza va fi anulată în următoarele situații:
 - (a) dacă deținătorul vizei este subiectul unei alerte în SIS pentru a-i fi refuzată intrarea în afara situației în care acesta/aceasta deține o viză sau o viză de re-intrare eliberată de unul dintre statele membre și dorește să intre pe teritoriu în scop de tranzit, pentru a ajunge pe teritoriul statului membru care a eliberat documentul;
 - (b) dacă există motive serioase să se creadă că viza a fost obținută în mod fraudulos.

Cu toate acestea, în situația în care cetățeanul statului terț nu prezintă la frontieră unul sau mai multe documente dintre cele prezentate în articolul 5(2), aceasta nu va conduce în mod automat la o decizie de anulare a vizei;

3. Dacă cetățeanul unui stat terț căruia i-a fost refuzată intrarea a fost adus în frontieră de către un transportator, autoritatea responsabilă:
- (a) va solicita transportatorului să preia responsabilitatea cetățeanului statului terț și să-l/o transporte fără nici o întârziere către statul terț de unde acesta/aceasta a fost adus/ă , către statul terț care a eliberat documentul ce îl/o autorizează să treacă frontiera, sau către orice alt stat terț unde i se garantează intrarea sau să găsească mijloace de transport în continuare, în conformitate cu prevederile Articolului 26 al Convenției Schengen și Directiva Consiliului /CE din 28 iunie 2001 de amendare a prevederilor articolului 26 al Convenției de implementare a Convenției de Implementare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985²⁸;
 - (b) în perioada până la plecare, să ia măsurile necesare, în conformitate cu legislația națională și ținând cont de circumstanțele locale, să împiedice cetățeanului statului terț căruia i-a fost refuzată intrarea de a intra ilegal pe teritoriu;
4. Dacă există motive atât pentru a-i refuza intrarea cetățeanului statului terț dar și pentru a-l/o aresta, polițistul de frontieră va contacta autoritățile responsabile pentru a decide cu privire la măsura ce va fi luată, în conformitate cu prevederile legii naționale.

Partea B

Formular pentru refuzul intrării la frontieră

Numele Statului

LOGO-UL STATULUI (Numele Oficiului)



29

REFUZUL INTRĂRII LA FRONTIERĂ

În _____ ora _____ în Punctul de Trecere a Frontierei _____

Noi, subsemnatul, _____ având înaintea noastră:

Nume _____ Prenume _____

Data nașterii _____ Locul nașterii _____ Sex: _____

Naționalitate _____ Rezident în _____

Tipul documentului de identitate _____ număr _____

Eliberat în _____ de _____

Numărul vizei _____ tip _____ eliberată de _____

Valabilă de la _____ la _____

Pentru o perioadă de _____ zile pentru următoarele motive: _____

Venind din _____ cu _____ (va fi indicat mijlocul de transport utilizat, ex numărul zborului), el/ea este informat prin prezenta că îi este refuzată intrarea în țară în baza *(va fi făcută o referință la legislația națională în vigoare)*, pentru următoarele motive:

- (A) nu posedă document(e) de călătorie valabil(e)
- (B) posedă un document de călătorie fals/contrafăcut/falsificat
- (C) nu posedă o viză valabilă sau un permis de ședere
- (D) posedă o viză sau un permis de ședere fals/contrafăcut/falsificat
- (E) nu posedă documentația necesară pentru a justifica scopul și condițiile de ședere.

Nu au fost prezentate următoarele documente:

- (F) a rămas deja trei luni pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene în timpul unei perioade de 6 luni
- (G) nu are mijloace suficiente de subzistență privind perioada și forma de ședere, sau mijloace pentru întoarcere în țara de origine sau de tranzit
- (H) este o persoană care a fost dată în consemn în scopul refuzului intrării în SIS în sistemul național
- (I) este considerat o amenințare pentru ordinea publică, siguranța națională, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale unuia sau mai multor state membre ale Uniunii Europene (fiecare stat trebuie să facă referiri la prevederile din legislația națională referitoare la astfel de situații de nepermitere a intrării).

Comentarii

Persoana respectivă poate face apel împotriva deciziei de a refuza intrarea așa cum este prevăzută în legislația națională. Persoana respectivă primește o copie după acest document (fiecare stat trebuie să facă referiri la legislația națională și la procedura privind dreptul de apel).

Persoana în cauză

**Polițistul de
frontieră
responsabil de
control**

ANEXA VI

Regulile specifice pentru diferitele tipuri de frontieră și diferitele mijloace de transport folosite pentru trecerea frontierei de către Statele Membre

1. Frontierele terestre

1.1. *Controlul traficului rutier*

1.1.1. În vederea unor controale eficiente asupra persoanelor, pentru asigurarea siguranței și fluidității traficului rutier, fluxurile în punctele de trecere a frontierei vor fi reglementate de o manieră adecvată. Dacă este necesar, Statele Membre pot încheia acorduri bilaterale pentru direcționarea și blocarea traficului. Ele vor informa Comisia în această privință, conform art.37.

1.1.2. La frontierele externe, Statele Membre pot, acolo unde consideră de cuviință și dacă circumstanțele permit acest lucru, să instaleze sau să opereze pe culoare separate în anumite puncte de trecere a frontierei, în conformitate cu art.9.

Culoarele separate pot fi aranjate în orice moment de către autoritățile competente ale Statelor Membre, în circumstanțe excepționale și acolo unde condițiile de trafic și infrastructură impun acest lucru.

Statele Membre pot coopera cu țările vecine în vederea instalării de culoare separate în punctele de trecere a frontierei externe.

1.1.3. Ca regulă generală, persoanele ce călătoresc în autoturisme pot rămâne în interiorul lor pe timpul controalelor. Cu toate acestea, în funcție de circumstanțe, persoanelor li se poate cere să coboare din autoturismele lor. Controalele vor fi efectuate, dacă circumstanțele locale o permit, în zone special amenajate în acest sens. Având în vedere siguranța personalului, controalele vor fi efectuate, acolo unde este posibil, de către doi polițiști de frontieră.

1.2. *Controlul traficului feroviar*

1.2.1. Controlul se va face atât asupra pasagerilor din tren cât și asupra personalului feroviar din trenurile ce trec frontierele externe, inclusiv din trenurile de marfă sau trenurile goale. Aceste controale vor fi efectuate în unul din următoarele două moduri:

– pe platformă, în prima stație de sosire sau plecare de pe teritoriul unui Stat Membru,

- în tren, pe parcursul tranzitului.

Statele Membre pot să încheie acorduri bilaterale privind modalitatea de desfășurare a acestor controale. Ele vor informa Comisia în acest sens, conform art.37.

1.2.2. Prin derogare de la punctul 1.2.1 și în vederea facilitării fluxurilor de trafic feroviar ale trenurilor de pasageri de mare viteză, Statele Membre de pe itinerariul acestor trenuri ce vin din țări terțe pot decide, prin acord comun cu țara terță în cauză, să efectueze controale la intrarea cetățenilor statelor terțe în tren, în unul din următoarele moduri:

- în stațiile din țara terță unde persoanele urcă în tren,
- în stațiile unde persoanele coboară din tren, pe teritoriul Statelor Membre,
- în tren, pe parcursul tranzitului dintre stațiile de pe teritoriul Statelor Membre, cu condiția ca persoanele să rămână în tren în stația/stațiile anterioare.

1.2.3. Referitor la trenurile de mare viteză din statele terțe ce au mai multe opriri pe teritoriul Statelor Membre, în cazul în care transportatorul feroviar se află în situația de a îmbarca pasageri exclusiv pentru partea de călătorie rămasă pe teritoriul Statelor Membre, acești pasageri vor trebui verificați de intrare fie în tren, fie la stația de destinație, cu excepția cazurilor în care aceste controale au fost efectuate conform procedurilor menționate la pct. 1.2.1 sau 1.2.2 prima liniuță.

Persoanele care doresc să ia trenul exclusiv pentru partea rămasă din călătorie pe teritoriul Statelor Membre vor fi informați foarte clar, înainte de plecarea trenului, că vor fi verificați de intrare pe timpul călătoriei sau la stația de destinație.

1.2.4. La călătoria în direcția opusă, persoanele îmbarcate în tren vor fi verificate de ieșire, urmându-se o procedură similară.

1.2.5. Polițistul de frontieră poate ordona, dacă este necesar, inspectarea interiorului trenului, cu asistența inspectorului de tren, pentru a se asigura că persoanele sau obiectele ce trebuie supuse verificărilor nu sunt ascunse în aceste locuri.

1.2.6. Atunci când există motive să se considere că persoane despre care se spune sau sunt suspectate de a fi comis o infracțiune sau cetățeni ai unui stat terț care intenționează să intre ilegal, se ascund într-un tren, polițistul de frontieră, dacă el/ea nu poate acționa în conformitate cu prevederile sale naționale, acesta va notifica statele membre spre care sau pe teritoriul cărora se îndreaptă trenul.

2. Frontierele aeriene

2.1. *Procedurile pentru controale în aeroporturile internaționale*

2.1.1. Autoritățile competente ale statelor membre se vor asigura că operatorul aerian ia măsurile cerute pentru a separa în mod fizic fluxurile de pasageri de la zborurile interne de fluxurile de pasageri de la alte zboruri. În acest scop, se va stabili o infrastructură adecvată în toate aeroporturile internaționale.

2.1.2. Locul unde se efectuează controalele la frontieră vor fi stabilite în conformitate cu următoarea procedură:

- (a) pasagerii unui zbor dintr-un stat terț care se îmbarcă pentru un zbor intern vor face obiectul unui control la intrare pe aeroportul de sosire al zborului dintr-un stat terț. Pasagerii unui zbor intern care se îmbarcă pentru un zbor către un stat terț (pasageri de transfer) vor face obiectul unui control de ieșire pe aeroportul de plecare al ultimului zbor,
- (b) pentru zborurile dinspre sau către un stat terț fără pasageri de transfer și zborurile care fac mai mult de o escală pe aeroporturile statelor membre unde nu se schimbă aeronava:
 - (i) pasagerii zborurilor dinspre sau către state terțe unde nu există un transfer preliminar sau ulterior pe teritoriul statelor membre vor face obiectul unui control de intrare pe aeroportul de intrare și unui control de ieșire pe aeroportul de ieșire;
 - (ii) pasagerii zborurilor dinspre sau către state terțe cu mai mult de o escală pe teritoriul statelor membre unde nu se schimbă aeronava (pasagerii de tranzit) și cu condiția că pasagerii nu se pot îmbarca în aeronavă pentru distanța situată pe teritoriul statelor membre vor face obiectul unui control de intrare pe aeroportul de sosire și unui control de ieșire pe aeroportul de plecare;
 - (iii) acolo unde companiile aeriene, pentru zborurile dinspre state terțe cu mai mult de o escală pe teritoriul statelor membre, pot îmbarca pasageri doar pentru distanța rămasă pe acel teritoriu, pasagerii vor face obiectul unui control de ieșire pe aeroportul de plecare și unui control de intrare pe aeroportul de sosire.

Controlul pasagerilor care, pe timpul acestor escale, se află la bordul aeronavei și nu s-au îmbarcat pe teritoriul statelor membre se va efectua în conformitate cu punctul (b)(ii). Procedura inversă se va aplica acelei categorii de zboruri a căror țară de destinație este un stat terț.

- 2.1.3. Controlul trecerii frontierei nu va fi efectuat în mod normal în aeronavă sau la poarta de îmbarcare, numai dacă este justificat pe baza unei evaluări a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală. Pentru a se asigura că, la aeroporturile desemnate ca puncte de trecere a frontierei, persoanele sunt controlate în conformitate cu regulile stabilite în articolele 6-13, statele membre se vor asigura autoritățile aeroportuare adoptă măsurile necesare pentru a direcționa traficul de pasageri spre facilitățile rezervate pentru control. Statele membre se vor asigura că operatorul aeroportuar adoptă măsurile necesare pentru a preveni intrarea persoanelor neautorizate și ieșirea acestora din zonele rezervate, de exemplu zona de tranzit. În mod normal, controalele nu vor fi efectuate în zona de tranzit, cu excepția cazurilor când acest lucru se justifică pe baza unei evaluări a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală; controale speciale în această zonă pot fi efectuate asupra persoanelor care fac obiectul unei vize de tranzit aeroportuar pentru a verifica dacă acestea se află în posesia unei asemenea vize.
- 2.1.4. Acolo unde, în cazuri de forță majoră sau pericol iminent sau la instrucțiunile autorităților, o aeronavă care efectuează un zbor dinspre un stat terț trebuie să aterizeze pe un teren de aterizare care nu este un punct de trecere a frontierei, acea aeronavă poate să își continue zborul numai după autorizarea din partea polițiștilor de frontieră și din partea vămii. Același lucru se va aplica în cazurile în care o navă care efectuează un zbor dinspre un stat terț aterizează fără permisiune. În orice eventualitate, articolele 6-13 se vor aplica controalelor asupra persoanelor de la bordul acelei aeronave.

2.2. ***Procedurile pentru controale pe aerodromuri***

- 2.2.1. Se vor lua măsuri ca persoanele să fie controlate și în conformitate cu articolele 6-13, pe aeroporturile care nu au statutul de aeroport internațional, potrivit legislației naționale („aerodromuri”), dar prin care sunt autorizate zborurile dinspre sau către state terțe.
- 2.2.2. Prin derogare de la prevederile punctului 2.1.1, nu va fi necesar să se facă aranjamente adecvate în aerodromuri pentru a se asigura că fluxurile de intrare de pasageri din zboruri interne și din alte zboruri sunt separate fizic, fără a aduce atingere Regulamentului (EC) Nr 2320/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind stabilirea unor reguli comune în domeniul securității aviației civile³⁰. În plus, când volumul traficului este scăzut, polițiștii de frontieră nu trebuie să fie prezenți tot timpul, cu condiția să existe o garanție că poate fi strâns personalul necesar în timp util.

³⁰ JO L 355, 30.12.2002, p. 1. Regulament modificat de Regulamentul (EC) Nr 849/2004 (JO L 158, 30.4.2004, p. 1).

2.2.3. Când nu este asigurată prezența polițiștilor de frontieră tot timpul pe aerodrom, managerul aerodromului va notifica în mod adecvat polițiștii de frontieră în legătură cu sosirea și plecarea aeronavelor în zboruri dinspre sau către state terțe.

2.3. Controlul persoanelor pe zboruri privat

2.3.1. În cazul unor zboruri private dinspre sau către state terțe, căpitanul va transmite polițiștilor de frontieră din statele membre de destinație și, acolo unde este cazul, ai statului membru pe care se intră prima dată, înaintea decolării, o declarație generală constând inter alia într-un plan de zbor în conformitate cu Anexa 2 a Convenției privind Convenția asupra Aviației Civile Internaționale și informații privind identitatea pasagerilor.

2.3.2. În cazul în care zborurile private dinspre un stat terț și având ca destinație un stat membru fac escală pe teritoriul unui alt stat membru, autoritățile competente ale statului membru de intrare vor efectua controlul frontierelor și vor atașa o ștampilă de intrare la declarația generală la care se face referire în punctul 2.3.1.

2.3.3. Acolo unde există incertitudini dacă un zbor vine exclusiv dinspre sau are ca destinație numai teritoriile statelor membre fără escală pe teritoriul unui stat terț, autoritățile competente vor efectua controale asupra persoanelor în aeroporturi și aerodromuri în conformitate cu punctele 2.1 - 2.2.

2.3.4. Aranjamentele pentru intrarea și ieșirea planoarelor, aeronavelor ultra-ușoare, a elicopterelor, a aeronavelor mici capabile să zboare pe distanțe scurte și a aeronavelor vor fi detaliate de legislația națională și, acolo unde este cazul, de acorduri bilaterale.

3. Frontierele maritime

3.1. Procedurile general de control al traficului maritim

3.1.1. Controlul navelor va fi efectuat în portul de destinație sau de plecare, la bordul navei sau într-o zonă stabilită separat pentru acest scop, aflată în imediata vecinătate a vasului. Totuși, în conformitate cu aranjamentele convenite în domeniu, controalele pot fi efectuate și pe timpul călătoriei sau la sosirea sau plecarea navei, pe teritoriul unui stat terț.

Scopul controalelor este de a se asigura că atât echipajul, cât și pasagerii îndeplinesc condițiile detaliate în articolul 5, fără a aduce atingere articolului 19(1)(c).

3.1.2. Căpitanul vasului sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, persoana sau corporația care îl reprezintă pe proprietarul vasului în toate chestiunile legate de îndatoririle proprietarului în ceea ce privește întreținerea vasului („agentul proprietarului vasului”) va

redacta în dublu exemplar o listă a echipajului și a pasagerilor. Cel mai târziu, la sosirea în port, el/ea va preda lista (listele) la polițiștii de frontieră. Dacă, din motive de forță majoră, lista sau listele nu pot fi trimise polițiștilor de frontieră, o copie va fi trimisă la postul de frontieră potrivit sau la autoritatea de transport maritimă, care o va înainta imediat polițiștilor de frontieră.

3.1.3. O copie a celor două liste semnată de polițistul de frontieră împuternicit va fi înapoiată căpitanului vasului care o va prezenta la cerere, în port.

3.1.4. Căpitanul vasului sau, în cazul în care nu este posibil, agentul proprietarului vasului va raporta autorităților competente cât mai prompt despre orice schimbări în componența echipajului sau numărul de pasageri.

În plus, căpitanul va notifica prompt autoritățile competente și, dacă este posibil, chiar înainte de intrarea vasului în port, în legătură cu prezența la bord a călătorilor clandestini. Totuși, călătorii clandestini vor rămâne sub responsabilitatea căpitanului vasului.

3.1.5. Căpitanul vasului va notifica polițiștii de frontieră despre plecarea navei la timp și în conformitate cu regulile în vigoare în respectivul port; dacă el/ea nu poate să îi notifice, el/ea va informa autoritatea maritimă adecvată. A doua copie a listei sau listelor completate și semnate va fi predată înapoi polițiștilor de frontieră sau autorităților maritime.

3.2. *Proceduri specifice de control pentru diverse tipuri de transport maritim*

Vase de croazieră

3.2.1. Căpitanul vasului de croazieră sau, dacă acest lucru nu este posibil, agentul proprietarului navei va transmite polițiștilor de frontieră respectivi itinerarul și programul croazierei, cu cel puțin 24 de ore înainte de a părăsi portul de plecare și înainte de sosirea în fiecare port pe teritoriul statelor membre.

3.2.2. Dacă itinerarul unui vas de croazieră include doar porturi situate pe teritoriul statelor membre, prin derogare de la articolele 4-7, nu se vor efectua controale la frontieră și vasul va putea acosta în porturi care nu reprezintă puncte de trecere a frontierei.

Totuși, pe baza unei evaluări a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală, se pot efectua controale asupra echipajului și pasagerilor acelor nave.

3.2.3. Dacă itinerarul unui vas de croazieră include atât porturi situate pe teritoriul statelor membre și porturi situate în state terțe, prin derogare de la prevederile articolului 7, se vor efectua controale la frontieră după cum urmează:

- (a) în cazul în care o navă de croazieră sosește dintr-un port situat într-un stat terț și sosește pentru prima dată într-un port situat pe teritoriul unui stat membru, echipajul și pasagerii vor face obiectul unor controale de intrare pe baza listelor nominale ale echipajului și pasagerilor, așa cum este menționat la punctul 3.2.4.

Pasagerii care coboară pe uscat vor face obiectul unor controale de intrare în conformitate cu articolul 7, cu excepția cazului în care există o evaluare a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală potrivit căreia nu este necesară efectuarea unor asemenea controale;

- (b) în cazul în care nava de croazieră vine dintr-un port situat într-un stat terț și sosește din nou într-un port situat pe teritoriul unui stat membru, echipajul și pasagerii vor face obiectul unor controale de intrare pe baza listelor nominale ale echipajului și pasageri, așa cum se menționează la punctul 3.2.4 în măsura în care acele liste au fost modificate de la data la care nava de croazieră a sosit la precedentul port situat pe teritoriul unui stat membru.

Pasagerii care debarcă pe uscat vor face obiectul unor controale de intrare în conformitate cu articolul 7, cu excepția cazului în care există o evaluare a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală care arată că nu este necesar să se efectueze asemenea controale.

- (c) în cazul în care o navă de croazieră sosește dintr-un port situat într-un stat membru și sosește într-un port de acest tip, pasagerii care debarcă pe uscat vor face obiectul unor controale de intrare în conformitate cu articolul 7, dacă acest lucru este solicitat de o evaluare a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală.

- (d) în cazul în care un vas de croazieră părăsește un port situat într-un stat membru, echipajul și pasagerii vor face obiectul unor controale de ieșire pe baza listelor nominale ale echipajului și pasagerilor;

Dacă o evaluare a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală cere acest lucru, pasagerii care se îmbarcă vor face obiectul unor controale de ieșire potrivit articolului 7;

- (e) în cazul în care un vas de croazieră pleacă dintr-un port situat într-un port dintr-un stat membru, către un port de acest tip, nu se vor efectua controale de ieșire;

Totuși, pe baza unei evaluări a riscurilor legate de securitatea internă și migrația ilegală, se pot efectua controale asupra echipajului și pasagerilor acelor nave.

3.2.4. Listele nominale ale echipajelor și pasagerilor vor include:

- (a) nume și prenume
- (b) data nașterii
- (c) naționalitatea
- (d) numărul și tipul documentului de călătorie și, acolo unde se aplică, numărul vizei.

Căpitanul vasului de croazieră sau, dacă acest lucru nu este posibil, agentul proprietarului vasului va transmite polițiștilor de frontieră respectivi listelor nominale cu cel puțin 24 de ore înainte de sosirea în fiecare port de pe teritoriul statelor membre sau, acolo unde călătoria spre acest port durează mai puțin de 24 de ore, imediat după ce îmbarcarea s-a încheiat în portul precedent.

Lista nominală va fi ștampilată în primul port de intrare pe teritoriul statelor membre și în toate următoarele cazuri, dacă lista este modificată. Lista nominală va fi luată în considerare pentru evaluarea riscurilor, așa cum se menționează la punctul 3.2.3.

Navigație de agrement

3.2.5. Prin derogare de la Articolele 4 și 7, persoanele aflate la bordul unui vas de agrement venind sau plecând spre un port situat într-un stat membru nu vor face obiectul unui control la frontieră și vor putea intra în portul ce nu este considerat punct de trecere a frontierei.

Totuși, având în vedere evaluarea riscurilor de imigrație ilegală, și în special atunci când linia de coastă a unei țări terțe se află în imediata apropiere a teritoriului statului membru implicat, vor fi efectuate controale asupra persoanelor, precum și un control fizic al ambarcațiunii.

3.2.6. Prin derogare de la Articolul 4, un vas de agrement venind dintr-o țară terță poate, în mod excepțional, să intre într-un port care nu este un punct de trecere a frontierei. În acest caz, persoanele aflate la bord ar trebui să notifice autoritățile portuare pentru a fi autorizate să intre în port. Autoritățile portuare vor trebui să contacteze autoritățile din cel mai apropiat port considerat punct de trecere a frontierei pentru a raporta sosirea vasului. Declarația cu privire la pasageri va trebui făcută prin compararea listei de persoane la bord de către autoritățile portuare. Lista trebuie să parvină Poliției de Frontieră cel mai târziu în momentul sosirii.

De asemenea, dacă în caz de forță majoră, un vas provenit dintr-o țară terță trebuie să acosteze într-un port care nu este punct de trecere a frontierei, autoritățile portuare vor

contacta autoritățile din cel mai apropiat port considerat punct de trecere a frontierei pentru a raporta prezența vasului.

- 3.2.7. În timpul acestor controale, va trebui predat un document conținând caracteristicile vasului și numele pasagerilor la bord. O copie a acestui document trebuie predată autorităților din portul de sosire și plecare. Atât timp cât vasul rămâne în apele teritoriale ale statelor membre, o copie a acestui document trebuie inclusă în actele vasului.

Pescuitul de coastă

- 3.2.8. Prin derogare la Articolul 4 și 7, echipajele vaselor de pescuit de coastă care se întorc în fiecare zi sau în decurs de 36 de ore la portul unde sunt înregistrate sau în oricare port situat pe teritoriul statelor membre, fără să fi staționat într-un port aflat pe teritoriul unui stat terț, nu vor trebui verificate sistematic. Totuși, evaluarea riscului de imigrație ilegală, mai ales în cazul când coasta unui stat terț se află în imediata apropiere a teritoriului statului membru implicat, va trebui luată în calcul pentru a determina frecvența cu care trebuie efectuate controale. În funcție de acest risc, controlul persoanelor și controlul fizic al vasului trebuie efectuate.
- 3.2.9. Echipajele vaselor de pescuit de coastă neînregistrate într-un port situat pe teritoriul unui Stat Membru vor trebui controlate respectând prevederile referitoare la marinari.
- Căpitanul vasului trebuie să anunțe autoritățile competente orice modificare a listei echipajului și prezența oricărui pasager.

Legături navale (feribot)

- 3.2.10. Trebuie efectuate controale asupra persoanelor la bordul feriboturilor care fac legături cu porturi din țări terțe. Se vor aplica următoarele reguli:
- (a) unde este posibil, Statele Membre vor asigura culoare separate, în conformitate cu articolul 9;
 - (b) controlul pasagerilor pietoni vor fi efectuate individual;
 - (c) controlul persoanelor din vehicule va fi efectuat în timp ce se află lângă vehicul;
 - (d) pasagerii feribotului ce călătoresc cu autocarul vor fi considerați ca pietoni. Aceștia trebuie să coboare din autocar pentru control.
 - (e) controlul șoferilor de vehicule grele și orice persoane însoțitoare va fi efectuat cât timp persoanele se află la mașină. În principiu, aceste controale vor fi organizate separat de controlul asupra celorlalți pasageri.

- (f) pentru a asigura rapiditatea controalelor, trebuie asigurat un număr adecvat de porți;
- (g) pentru a detecta imigranții ilegali, vor fi efectuate controale aleatorii ale mijloacelor de transport folosite de pasageri, și atunci când este posibil, ale încărcăturii și altor bunuri aflate în mijloacele de transport.
- (h) echipajele feriboturilor vor fi tratate în același mod ca și echipajele vaselor comerciale

4. Transportul pe căi navale interne

- 4.1. “Transportul pe căi navale interne ce implică trecerea unei frontiere externe” acoperă folosirea, pentru scopuri de afaceri sau personale, tuturor tipurilor de vase sau nave pe râuri, canale și lacuri.
- 4.2. În ceea ce privește vasele folosite în scop de afaceri, căpitanul și persoanele ce lucrează pe vas care apar pe lista echipajului și membrii familiilor persoanelor ce trăiesc la bord vor fi considerate membrii ai echipajului sau echivalent
- 4.3. Prevederile relevante ale punctelor 3.1 până la 3.2 se vor aplica *mutatis mutandis* controlului căilor interne navale.

ANEXA VII

Reguli speciale pentru anumite categorii de persoane

1. Conducători de stat și de guvern

Prin derogare de la prevederile art. 5 și art. 7-13, conducătorii de state și de guvern și membri delegației acestora, a căror sosire și plecare au fost anunțate oficial prin canale diplomatice polițiștilor de frontieră, pot să nu facă obiectul controalelor la frontieră.

2. Piloții aeronavelor și alți membri al echipajului

2.1. Prin derogare de la prevederile art. 5, posesorii unei licențe de zbor sau a unui certificat care atestă calitatea de membru al echipajului, conform prevederilor Anexei 9 din Convenția de Aviație Civilă din 7 decembrie 1944, în exercitarea atribuțiilor și pe baza documentelor menționate mai sus, pot:

- (a) să se îmbarce și să debarce în aeroportul de escală sau aeroportul de sosire situat pe teritoriul unui stat membru;
- (b) să intre pe teritoriul aeroportului de escală sau aeroportului de sosire situat pe teritoriul unui stat membru;
- (c) să se deplaseze, prin orice mijloc de transport, către un aeroport situat pe teritoriul unui stat membru, pentru a se îmbarca pe o aeronavă care urmează să plece de pe același aeroport.

În orice altă situație, prevederile art. 5 (1) vor fi îndeplinite.

2.2. Art. 6-13 se vor aplica controalelor efectuate membrilor echipajelor aeronavelor. Atunci când este posibil, se va acorda prioritate echipajelor aeronavelor. În mod specific, aceștia vor fi controlați fie înaintea pasagerilor sau în locații special amenajate pentru acest scop. Prin derogare de la art. 7, echipajele cunoscute personalului responsabil pentru controlul la frontieră pot fi supuși doar unor controale aleatorii.

3. Marinari

3.1. Prin derogare de la prevederile art. 4 și 7, statele membre pot autoriza marinarii care dețin un carnet de marinar elaborat în conformitate cu

Convenția de la Geneva din 19 iunie 2003 (nr. 185), Convenția de la Londra din 9 aprilie 1965 și cu prevederile legislației naționale, să intre pe teritoriul statelor membre și să meargă la țarm în zona portului în care a acostat vaporul acestora sau în zone adiacente, fără să se prezinte la punctul de trecere a frontierei, cu condiția ca aceștia să apară pe lista membrilor echipajului vaporului căruia îi aparțin, care a fost în prealabil prezentată pentru control autorităților competente.

Totuși, conform analizei riscurilor legate de securitatea internă și de imigrația ilegală, marinarii vor face obiectul unui control din partea polițiștilor de frontieră, înainte de a ajunge la țarm, în conformitate cu art. 7.

Dacă un marinar constituie un pericol la adresa securității și sănătății interne și publice, acestuia i se poate refuza permisiunea de a ajunge la țarm.

- 3.2. Marinarii care intenționează să rămână în afara zonelor situate în vecinătatea porturilor se vor supune condițiilor de intrare pe teritoriul statelor membre, conform art. 5 (1).

4. Deținătorii pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu și membri organizațiilor internaționale.

- 4.1. În lumina privilegiilor sau imunităților speciale de care se bucură, deținătorilor pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu eliberate de state terțe sau de guvernele acestora, recunoscute de statele membre, precum și posesorilor documentelor eliberate de organizațiile internaționale prevăzute la pct. 4.4, care călătoresc în interes de serviciu, li se poate acorda prioritate față de ceilalți călători, la punctele de trecere a frontierei, chiar dacă pot face obiectul, acolo unde este cazul, necesității de a obține o viză.

Prin derogare de la art. 5 (1)(c), persoanelor care dețin aceste documente nu li se va solicita să dovedească că au suficiente mijloace de întreținere.

- 4.2. Dacă o persoană care se prezintă la frontiera externă invocă privilegii, imunități și excepții, polițiștii de frontieră îi pot solicita să prezinte dovezi ale statutului pe care îl invocă-documente necesare, în special certificate

eliberate de statele acreditate, pașaport diplomatic sau alte documente. Dacă există suspiciuni, polițistul de frontieră, în cazuri urgente, poate apela direct la Ministerul Afacerilor Externe.

4.3. Membri acreditați ai misiunilor diplomatice și reprezentanțelor consulare și familiile acestora pot intra pe teritoriul statelor membre prezentând un document la care se face referire la art. 19(2) și un document care le permite să treacă frontiera. Mai mult decât atât, prin derogare de la art. 13, polițiștii de frontieră nu pot să refuze deținătorilor pașapoartelor diplomatice, oficiale sau de serviciu, intrarea pe teritoriul statelor membre fără să consulte în prealabil autoritățile naționale. Această măsură se aplică și în momentul în care o alertă a fost introdusă în SIS pentru asemenea persoane.

4.4. Documentele eliberate de organizațiile internaționale în scopurile specificate la pct. . 4.1 sunt în principal următoarele:

- laissez-passer ONU eliberat personalului ONU și agențiilor subordonate, conform Convenției cu privire la privilegiile și imunitățile agențiilor specializate, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 21 noiembrie 1947, la New York;
- laissez-passer UE;
- laissez-passer Euratom;
- certificat de legitimitate elaborat de secretarul general al Consiliului Europei;
- documente elaborate în conformitate cu para 2 al art. III al Acordului încheiat între părțile la Tratatul Atlanticului de Nord, referitor la statutul armei lor (certIFICATE de identitate militare, împreună cu un ordin de serviciu, mandat de deplasare sau ordin de deplasare individual sau colectiv) precum și documente eliberate în cadrul Parteneriatului pentru Pace.

5. Muncitorii transfrontalieri

5.1. Procedurile pentru controlul muncitorilor transfrontalieri sunt în conformitate cu regulile generale cu privire la controlul frontierei, în special art. 7 și 13.

- 5.2. Prin derogare de la prevederile art. 7, muncitorii transfrontalieri care sunt cunoscuți de către polițiști de frontieră datorită frecvențelor treceri ale frontierei, pe la același punct de trecere a frontierei și care, nu fac obiectul unei alerte în SIS sau într-un sistem național, vor putea face obiectul unui control aleatoriu, pentru a se asigura că dețin un document care oferă permisiunea de a trece frontiera și îndeplinesc condițiile necesare de trecere a frontierei. Un control amănunțit al trecerii frontierei va fi efectuat față de aceste persoane din când în când, fără a se anunța în prealabil și la intervale neregulate.
- 5.3. Prevederile pct. 5.2 pot fi extinse și altor categorii de persoane care traversează în mod regulat frontiera.

6. Minori

- 6.1. Polițiștii de frontieră vor acorda o atenție specială minorilor, însoțiți sau care circulă neînsoțiți. Minorii care trec frontiera vor face obiectul aceluiași tip de controale la intrare și ieșire ca și adulții, conform celor stabilite de acest Regulament.
- 6.2. În cazul minorilor neînsoțiți, polițistul de frontieră va verifica dacă persoanele care însoțesc minorii au drepturi părintești asupra acestuia, în special în cazurile în care minorii sunt însoțiți doar de un adult și există motive serioase de suspiciune că aceștia ar fi putut fi luați din custodia persoanei/persoanelor care exercită în mod legal drepturile părintești asupra lor. În situația din urmă, polițistul de frontieră va continua investigațiile pentru a detecta orice inconsistență sau contradicție cu informațiile oferite.
- 6.3. În cazul minorilor care călătoresc neînsoțiți, polițiștii de frontieră se vor asigura că, prin intermediul unor controale amănunțite asupra documentelor de călătorie și documentelor justificative, minorii nu părăsesc teritoriul împotriva voinței persoanei/persoanelor care exercită în mod legal drepturile părintești asupra lor.

ANEXA VIII

Numele Statului

LOGO-UL STATULUI (Numele Biroului)



31

**APROBAREA DOVEZII PRIVIND RESPECTAREA CONDIȚIILOR PRIVIND DURATA ȘEDERII
PE TERMEN SCURT, ÎN CAZUL ÎN CARE PE DOCUMENTUL DE CĂLĂTORIE NU SE POATE
APLICA O ȘTAMPLĂ DE INTRARE**

Data _____ Ora _____ Locul _____

Noi, autoritățile semnatare, _____ în prezența:

Nume _____ Prenume _____

Data nașterii _____ Locul nașterii _____ Sex: _____

Naționalitate _____ Rezident în _____

Document de călătorie _____ număr _____

Eliberat de _____ la data _____

Numărul vizei _____ (dacă este necesar) eliberat de _____

Pentru _____ zile pentru următoarele motive: _____

Având în vedere dovada privind durata șederii pe teritoriul statelor membre pe care persoana a prezentat-o, se consideră că el/ea a intrat pe teritoriul statului _____ la data de _____ prin punctul de trecere a frontierei _____

Detalii de contact pentru autoritatea semnatară:

Tel: _____

Fax: _____

e-mail: _____

Persoana implicată va primi o copie a acestui document.

Persoana implicată

**Ofițer responsabil
+ ștampilă**